

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

DANSKE BØRNE- OG UNGDOMSFILMKLUBBER

2
2012

Fik du ikke hele
Pråstalen med,
kan du læse og
dvale her

10

I hvert fald Danmarks, og
troligt også verdens, absolut
største børnefilmklub, Ålborg
Filmklub, har rundet de 25 år.
Formanden, Keld Mathiesen,
tager os med i arkiverne og
fortæller gode historier fra
Ålborg, DaBUF og omegn

12

Jubilæumsåret blev
skudt festligt i gang
med årets Landsseminar.
Reportagen ripper op i
erindringen og giver længsler
mod næste gang vi ses

14-15

Verdens bedste kortfilm?
Franskmændene har med
vanlig arrogance sat sig
for at finde verdens syv
bedste kortfilm.
Pråsen har set med

17

Hvor skal vi hen, du?
Udfordringer, muligheder
og fremtidsforhåbninger
er blevet endevendt af en
ekstern konsulent.
Læs hans konklusioner og vær
beredt på den fremtid, som
allerede er begyndt

18-20

Postkort fra Sydafrika:
Vil nogen lege med os?

24-25

2

PRÅSEN

- medlemsblad for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

PRÅSEN · Nr. 2 · Juni 2012

DaBUF's Nyhedsbrev udgives af:

Landsforeningen Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tagensvej 85 E, 1. sal, 2200 Kbh. N

Tlf.: 33 21 41 76

Fax: 33 21 41 60

www.dabuf.dk

sekr@dabuf.dk

Pråsen udsendes fire gange årligt til samtlige medlemsklubber, bestyrelser og samarbejdspartnere.

Ansh. redaktør: Tina Just Hahn

Redaktør: Kim Bruun

I øvrigt i redaktionen: Flemming Riedel, Karen Damm Obel,

Mads Würtz Gammelmark, Mette Wolfhagen Linnebjerg og

Liselotte Bjerg

Layout: Japi-Form

Tryk: Trundholm Tryk, Vig

Oplag: 600 eksemplarer

Distribution: DaBUF

ISSN-nr.: 1603-2519

Næste nummer udkommer primo oktober 2012.

Deadline 1. september 2012.

Forsidefoto:

Som de fleste sikkert havde
gættet, er Jytte Abildstrøm
noget af en livsstykke.

Man kan ikke hævde, at hun
var castet mod sin karakter i
Flyvende Farmor, det viste
hun til fulde på DaBUFs
landsseminar 2012.

Leder Vi kan, vi vil, og vi gør det!

Landsseminar, 60 års jubilæums og lidt til.

Et Landsseminar fyldt med jubilæumsglade mennesker og et fantastisk program kan ikke andet end at gøre én glad. Det var i hvert fald den følelse jeg forlod landsseminaret med. Aktivitets/jubilæumsudvalget, filmudvalget og sekretariatet havde virkelig tryllet og lagt et stort engagement i, at vi alle skulle have en god oplevelse.

Vi åbnede Landsseminaret med en generalforsamling, der forløb godt. Bestyrelsen aflagde deres mundtlige beretninger, og regnskab og budget blev fremlagt. Der var indlæg og debat fra salen, præcis som en generalforsamling bør være.

Fremtiden rykker ind – I bestemmer

Fremtiden rykkede ind på scenen, og Jan Helmer-Petersen gav os et indblik i, hvor vores potentiale for udvikling ligger. Alle, der deltog i fremtidssworkshoppen, engagerede sig og kom med forslag til, hvor netop deres klub kunne se en udvikling for dem. Vi var rundt på besøg hos de andre grupper for at blive inspireret.

• Tina Just Hahn
• Landsformand

For at fremtiden for alvor kan rykke ind i netop jeres klub, har DaBUF, som nævnt på Landsseminaret, afsat et beløb, således at X- antal klubber kan få en møderække med Jan Helmer-Petersen. Han vil så være katalysator for netop jeres ideer til fremtiden for jeres klub. Der er ingen tvivl om, at ideerne er der, det kunne både høres og ses på workshoppen, så meld ind til DaBUFs sekretariat, hvilken idé I har lyst til at få hjælp til at føre ud i jeres lokalsamfund.

35mm

– DCP og tungen lige i munden

Vi havde også besøg af Mads Nedergaard direktør for Walt Disney Danmark. Han fortalte os om den rivende udvikling filmmediet er inde i. 35mm er snart en saga blot, det nye medie hedder DCP (Digital Cinema Package): En kode skal sendes til biograferne af udlejeren, koden giver adgang til visning i én bestemt sal. Det gør det unægtelig noget besværligt for de klubber, der først plejer at vælge sal, når tilmeldingerne er i hus, og de ved, hvor mange børn, der er på hvert hold. Filmene bestilles lang tid før, de har antallet af medlemmer, så det må blive en skønssag, hvilken sal der skal bruges. Har man skønnet helt forkert, må man ombestille sal og dermed kode mod et tillægsbeløb. Vi er i gang med at forhandle priser og vilkår med de forskellige udlejere, og dette punkt er bestemt også taget med i forhandlingerne.

Mads Nedergaard kunne også fortælle, at en DCP måske ikke har længere levetid end seks uger i landet. Hvis man ønsker filmen længere, må vi bede udlejer om at forlænge aftalen angående de enkelte film. Vi kan risikere

i år, at der er film, vi ønsker, og som er i kataloget, men som ikke længere er tilgængelige. Pyh, det er vores skrækszenarie, lad os håbe vi slipper for det.

Vi skal have respekt for børnene

Jytte Abildstrøm er et sandt livstykke og kan nok sætte fut i fejernøget. Hun havde nogle meget faste meninger om livet og formidling. Børn skal man passe på og ikke byde hvad som helst. Det må man sige går meget fint i tråd med vores holdning til filmklubarbejdet.

Pråsprismodtageren

Vi fik afsløret, hvem der var årets præsprismodtager. Det blev i anledning af jubilæet afviklet i biografen, hvor vi først så en lille film med sidste års Pråsprismodtager Jette Terman, hun fortalte, hvad Pråsprisen havde betydet for hende. Mathilde Fruergaard, formand for ungdomsudvalget, havde lavet filmen.

Sarita Christensen fra Copenhagen Bombay modtog Pråsprisen med glæde, hun fortalte, at det betød meget for Copenhagen Bombay, at vi var opmærksomme på dem og deres film. Carl Quist Møller havde lavet dette års Pråstegning, og havde også skrevet en hilsen til Sarita Christensen, idet hun havde været producer på hans film *Løgnhalsen*. Der blev vist et lille sammenklip af de film, Copenhagen Bombay har produceret. Det stod Marc Honoré fra ungdomsudvalget for.

Fest, ros og anerkendelse

Aftenen var en sand fest – en jubilæumsfest. Festsalen var oplyst af flere hundrede levende lys, et orkester spillede i det ene hjørne, og der blev

*60 år er ingen
alder for en forening
i sin bedste alder.
Vi fejrer os selv og
ser frem mod nye
horisonter*

snakket lystigt alle vegne. Flemming Riedel førte os festligt og sikkert gennem aftenen, hvor der også blev plads til ros til alle. Ekstra ros og tak blev der givet til de klubbestyrelsesmedlemmer, der havde været i deres bestyrelse i 10 år eller mere, de fik en sølvnål som anerkendelse og tak for deres store indsats. De klubbestyrelsesmedlemmer, der havde været i deres bestyrelse i 20 år eller mere, fik en guldnål som anerkendelse og tak for deres store indsats.

Ungdomsudvalget havde lavet årets filmquiz, flot arbejde.

Landskonsulenterne

Vi sluttede Landsseminaret med de to filmkonsulenter på vores område fra DFI. De havde rigtigt meget på hjertet, og det havde salen også. Det betød en rigtig god dialog, som vi havde alt for lidt tid til. Dejligt med to så engagerede mennesker, til næste år afsætter vi mere tid.

Tak til alle jer, der var med til at gøre Landsseminaret til den 60 års jubilæumsfest, vi alle havde ønsket.

I er alle ved at planlægge jeres kommende sæson. God arbejdslyst, vi ses til næste arrangement.

Landsseminar 2012

10...20...30...40...50

Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber er en forening af frivillige og aktive mennesker. Og rigtig mange knokler år efter år for at skabe gode og mentalt nærende oplevelser for lokalområdets børn og unge via deres indsats i den lokale filmklub.

I DaBUF har vi indført en særlig hædersnål i sølv og guld som en anerkendelse af den indsats, der gøres i de lokale klubber.

Sølvnålen kan gives til aktive som har mindst 10 år i de aktives rækker – ligesom guldnålen kræver mindst 20 års aktiv indsats.

I forbindelse med årets landsseminar i Svendborg blev der uddelt sølv- og guldnåle til en stribe af deltagerne.

Søren Hansen i Herlev Skolebio var den, som havde været med længst – ikke færre end 53 år har han været en aktiv filmklubentusiast.

På de følgende sider bringer vi listen over de mange, som modtog henholdsvis sølv og guldnålen. Uden de mange lokale folks vedholdenhed og aktive indsats var der næppe mange filmklubber tilbage. Så der er grund til at kippe med flaget og glæde sig over, at det at være filmklubaktiv sjældent blot er en flygtig indsats. Tværtimod.

fler-

Guldnål's modtagere

Årstal	Antal år	Navn på modtager	Klub	Dato tildelt
1959	53	Søren Hansen	Herlev Skolebio	20.04.2012
1964	48	Birthe Borup	Slagelse Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	42	Jørgen Wagner	Frederikssund Filmklub for Børn & Unge	20.04.2012
1970	42	Max Køhlert	Slagelse Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1970	42	Ole Carlsen	Århus Skolebio	20.04.2012
	40	Niels Sigerstrøm	Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1973	39	Connie Køhlert	Slagelse Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1974	38	Niels Borup	Slagelse Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1975	35	Karsten Boutrup	Århus Skolebio	20.04.2012
1979	32	Hans Peter Mehlsen	Århus Skolebio	20.04.2012
1979	32	Inge Hansen	Herlev Skolebio	20.04.2012
	31	Flemming Riedel	DaBUF bestyrelse	20.04.2012
	28	Lisbeth Johannesen	Odense Filmklub for børn og unge	20.04.2012
1986	26	Hanne Vestergaard	Kjellerupnegns Filmklub	20.04.2012
	25	Keld Mathiesen	Aalborg Filmklub	20.04.2012
	25	Ulla Hylleberg	Aalborg Filmklub	20.04.2012
	25	Bertram Bølling Ladegaard	Aalborg Filmklub	20.04.2012
	25	Henrik Vejen	Aalborg Filmklub	20.04.2012
	25	Kirsten Østergaard Nielsen	Århus Børnefilmklub	20.04.2012
	25	Peter Jordhøj	Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	25	Susanne Janerka	Grenaa Børnebio	20.04.2012
	23	Inge Jordhøj	Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	20	Yvonne Nielsen	Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
		Tina Just Hahn	DaBUF Bestyrelse	20.04.2012

Formand og næstformand modtog ligeledes en guldnål for deres mangeårige indsats i filmklubarbejdet.

Søren Hansen, Herlev Skolebio har været filmklubaktiv i ikke færre end 53 år.

Jørgen Wagner og Niels Sigerstrøm fra Nyborg modtog begge guldnålen for deres flotte indsats gennem mange år.

Landsseminar 2012

Sølvnål's modtagere

Årstal	Antal år	Navn på modtager	Klub	Dato tildelt
1993	19	Anne Sigerstrøm	Nyborg Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	19	Bjarke Overgaard	Herning Skolebio	20.04.2012
	19	Lisbeth Johannesen	Odense Filmklub for Børn og Unge	20.04.2012
	18	Elisabeth Overgaard Bruun	Horsens Skolebio	20.04.2012
	18	Anne-Mette Lund	Horsens Skolebio	20.04.2012
94/95	16-17 år	Katrine Minddal	København, Husets Børnefilmklub	20.04.2012
94/95	16-17 år	Gunna Starck	København, Husets Børnefilmklub	20.04.2012
	16	Marianne Wang	Horsens Skolebio	20.04.2012
	16	Ulla Krabbe	Lemvig Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	16	Anne Marie Holm	Den danske Filmklub, Luxembourg	20.04.2012
	16	Susanne Rørvig Kjellerup	Bestyrelsen:	20.04.2012
	15	Karen Obel Hostebro odense	Bestyrelsen:	20.04.2012
	15	Karin Munk	Nibe Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	15	Helle Kofod	Aalborg Filmklub	20.04.2012
	10 - 15 år	Arne Østergaard Nielsen	Århus Børnefilmklub	20.04.2012

6 Rækken af sølv og guldnåle var lang, men vakte glæde og overraskelse hos de mange modtagere. Her ses et lille udsnit af de mange, der steg op på scenen for at modtage deres anerkendelse.

Årstal	Antal år	Navn på modtager	Klub	Dato tildelt
	14	Tina Gyldmark	Odsherred Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1999	13	Desiree Bøgh Jacobsen	Næstved Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
1999	13	Mette Plum Jacobsen	Næstved Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	13	Anja Kirk	Lemvig Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	12	Lilly Albertsen	Helsingør Skolebio	20.04.2012
	12	Ebbe Åen	Helsingør Skolebio	20.04.2012
2000	12	Pia Fokdal	Nibe Børne- & Ungdomsfilmklub	20.04.2012
2001	11	Lisbeth Dahl Sø Nielsen	Kjellerupegnens Filmklub	20.04.2012
	11	Märta Riskær Jørgensen	Børnebif, Vordingborg	20.04.2012
	11	Vivi Juhl	Lemvig Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012
	10	Gitte Wirenfeldt	Grenaa Børnebio	20.04.2012
	10	Selma Fage	"Buster", Holstebro	20.04.2012
	10	Kirsten Bille	Horsens Skolebio	20.04.2012
	10	Susanne Astrup	Kolding Børne- og Ungdomsfilmklub	20.04.2012

Den nyvalgte bestyrelse i DaBUF for den kommende valgperiode.

Fra venstre ses: Mads Würtz Gammelmark, Flemming Riedel, Susanne Rørvig, Liselotte Bjerg (sekretariatet), Tina Just Hahn, Janne Flatau (sekretariatet), Stine Nielsen, Mathilde Fruergaard og Marc Honore. Bestyrelsesmedlem Kim Bruun mangler på billedet, da han ikke var til stede. Foto: Simon Kjær Christiansen

Klub-puljen

DaBUF yder forskellige former for støtte til filmklubber.

Der er tale om fire forskellige puljer:

1. Tilskud til deltagelse i DaBUF's landsseminar og kurser
2. Starttilskud til etablering af nye klubber
3. Aktivitetstilskud
4. Driftstilskud

Ad. 1. Tilskud til deltagelse i DaBUF's landsseminar og kurser

Medlemsklubberne kan søge om hel- eller delvis dækning af deltagerafgifterne på det årlige landsseminar - svarende til max. to voksne personers deltagelse/kursusafgift.

Klubben kan vælge at fordele tilskuddet på flere, så klubben kan sende flere end to deltagere af sted.

Der kan endvidere søges tilskud til ungdomsrepræsentanters deltagelse.

Klubber kan søge tilskud til hel eller delvis dækning af kursusafgifterne for kurser, hvor DaBUF er arrangør eller medarrangør.

Ad. 2. Starttilskud til etablering af nye klubber

DaBUF kan yde tilskud til etablering af nye filmklubber. Tilskuddet omfatter typisk en gratis film, der stilles til rådighed for en introduktionsforestilling samt et kontant tilskud til dækning af filmklubfolder/annoncering m.v.

Ad. 3. Aktivitetstilskud

Medlemsklubberne kan søge om tilskud til at iværksætte nye og utraditionelle aktiviteter, hvor den lokale klub står som arrangør eller er medarrangør ved f.eks. tværgående projekter.

Ad. 4 Driftstilskud

Klubber, som er i økonomiske vanskeligheder, kan søge om tilskud til at rette op på udviklingen, så det sikres, at klubbens midlertidige økonomiske problemer løses.

Krav:

Klubben skal være godkendt medlem af DaBUF – dvs. have indsendt vedtægter, seneste årsregnskab og generalforsamlingsreferat.

EFTERLYSNING

Vi har brug for ca. fem klubber, som i den kommende sæson vil indgå i et samarbejde med DaBUF om at skaffe medlemmer til klubben således at klubben matcher lokalområdet, det er medlemmer som traditionelt ikke er medlem af den lokale filmklub.

DaBUF har afsat en økonomisk støttepulje på ca. 50.000 kroner. Det betyder, at man kan ansøge om ekstra-midler (uanset klubbens økonomi) for at gennemføre de initiativer, man lokalt måtte finde på.

Der stilles kun tre enkle krav:

1. Klubben skal være villig til at indgå i et samarbejde med DaBUF omkring indsatsen for at tiltrække børn/unge med indvandrerbaggrund, handicapet, psykisk diagnose, døve, blinde eller andet.
2. Klubben skal aflevere regnskab for de forbrugte midler – både egne og tilskudspengene, så det sikres, at pengene bruges fornuftigt.
3. Klubben skal ved sæsonafslutningen lave en mindre rapport, der i korte træk fortæller om positive og negative erfaringer med at tiltrække børn og unge, der normalt ikke er medlem i klubben.

Der kan maksimalt søges om 10.000 kroner i tilskud og ansøgningsfristen er den 25. juli 2012. I skal sende en kort beskrivelse af, hvad I forventer at bruge de afsatte midler med. Ansøgerne kan forvente skriftligt svar på ansøgningen den 20. august – dagen efter DaBUFs bestyrelsesmøde.

Har du/I spørgsmål er I velkomne til at kontakte sekretariatet – og DaBUF stiller gerne op til et bestyrelsesmøde i jeres klub, hvor vi i fællesskab kan drøfte ideer og muligheder.

Venlig hilsen
DaBUF's bestyrelse

Landsseminar 2012

Pråstalen 2012

Pråsprisen skal i dag uddeles for 30. gang til en person, der har udført for tjenstfuldt arbejde med produktion og/eller formidling af billedmedier for børn og unge.

Dette års Pråsprismodtager kan man ikke betegne som en person, men hvordan er det, nu det er, hvis en den eller det har Pråspris kvalitet, må én eller nogen vel have gjort den eller det, til det den er. Det er lige sådan, det er. For ca. seks år siden var der to idérige mennesker, der mente, at Danmark manglede noget, som de kunne levere. Den ene havde været på filmskolen og den anden havde arbejdet i et af Danmarks mest kendte filmselskaber i mange år.

Han var vild og gal med at tegne både for børn og voksne. Hun var vild og gal med at være fødselshjælper til forskellige film og TV projekter. De to mødtes, da hun blev producer på hans film *Princess*. Denne gav hende status som 'producer on the move' på Cannes festivalen.

Begges grundholdning var, at der manglede originale historier til børn og unge, og især at det er historien, der skal være fokus på, og ikke hvor meget der skal omsættes for. Begge er sprængfulde af energi, idéer og holdninger.

Idéen til mediehuset, produktionsselskabet af film, TV-serier og Cross Media og distributionsselskabet var blevet født.

Året er 2006. Han siger: "Vi vil gør for børneunderholdningen, hvad økologi har gjort for mad. Det bliver ting, der har indhold, sunde værdier og er en lille smule beskidte." Hun siger

"Originale idéer starter med et originalt menneske med lyst til at fortælle".

Første film fra selskabets hånd var *Carsten og Gitte*, og i filmklubberne var vi nærmest lykkelige, tænk en film med originale historier og af en varighed, som vores yngste filmklubmedlemmer kunne klare. Derefter fulgte *Æblet & Ormen*, *Tigre og Tato-veringer* og *Den kæmpestore Bjørn*.

I 2011 beslutter de to driftige mennesker at gå hver deres vej, Anders Morgenthaler vil arbejde mere med voksen materiale, og årets Pråsprismodtager vil fortsætte med fantastiske fortællinger for børn og unge.

Årets Pråsprismodtager bliver betegnet af andre som et energibundt, der arbejder utrættelig for de projekter, hun giver sig i kast med. Hun blander sig ikke i den kreative idé direkte, men har alligevel evnen til at dreje

idéen i en endnu bedre retning uden at stille egentlige krav. Årets Pråstegner har lavet en TV-serie med årets Pråsprismodtager og synes, hun er fantastisk at arbejde sammen med.

Årets Pråsprismodtager startede i Zentropa 1997 som ulønnet praktikant, hvorefter hun blev lønnet producerassistent på *Wilbur begår selvmord* og *Flyvende farmor*. Siden er der løbet mange produktioner gennem Pråsprismodtagerens fingre.

I 2004 startede Zentropa sin børneafdeling Grrr. Årets Pråsprismodtager brugte megen energi på at overtale Peter Aalbæk til at lade hende starte en børneafdeling op, men da det havde været prøvet før uden held, var han ikke nem at overbevise. Han gav hende dog seks måneder til at vise, hvad hun kunne. Zentropa Grrr blev en succes og efter to år var årets Pråsprismodtager klar til nye udfordringer, Zentropa var blevet for stor,

og der var efter hendes mening ikke nok fokus på historien, men mere på, hvad der skulle omsættes for. "Det er historien, der skal definere maskinen - ikke omvendt" sagde hun.

Maj 2006 sagde hun op på Zentropa og startede produktionsselskabet i august 2006 med Anders Morgenthaler. Årets Pråsprismodtager interesserer sig meget for originale og fantastiske fortællinger for børn og unge og havde længe ønsket at starte sit eget. Som hun siger, "de store film- og TV selskaber er supertankere, vi er bare en lille robåd, der er nem at dreje hele vejen rundt."

Årets Pråsprismodtager 2012 får prisen for at være et produktionsselskab med fokus på børne- og ungdomsfilm og kvinden bag produktionsselskabet får prisen for at have fokus på de originale og fantastiske fortællinger for børn og unge, som hun er fødselshjælper til. Det er ikke til at adskille de to enheder, så samlet er vi i filmklubberne taknemmelige for at finde en person og et produktionsselskab, der går så passioneret ind for, at det der laves til børn og unge skal være af højeste kvalitet. Vi håber på mange flere film fra jeres hånd. Danske Børne- og Ungdomsklubbers pris, Pråsen 2012, gives med glæde til: *Copenhagen Bombay* og *Sarita Christensen*

Med prisen følger en check på 10.000 kr. som er sponseret af Foreningen til Søfartens Fremme, Det blå flag, og en Pråstegning udført af Carl Quist Møller.

Tina Just Hahn
Formand for Danske Børne- og Ungdomsfilmklubber

Tak

Glostrup Filmklub for Børn og Unge modtog prisen som årets klub, ved dette års Landsseminar. Det er en stor ære at få denne pris, da vi ved, at der er mange klubber i DaBUFs regi, der gør et stort arbejde med at formidle film til børn og unge. Glostrup er Danmarks 10. mindste kommune, der er knap 10 km. til Rådhuspladsen fra Glostrups vartegn: vandtårnet på Hovedvejen, så vi er i skarp konkurrence med forlystelserne i København. En af grundene til vores succes er måske netop, at vi bidrager med et alternativ til de store biografteatre, hvor mange børnefilm bliver vist på små lærreder. Vi har en god sal med

masser af plads og en hyggelig café, selvom der ikke er plads til alle 250 børn på hold 1A, der skal i biografen.

Glostrup er (også) kendt for at være en by med mange foreninger, så det er en del af kulturen i Glostrup at være frivillig og være med til at bakke op om de kulturelle tilbud. Vi er også så heldige, at udover den lille håndfuld aktive i bestyrelsen, så har vi vores moderforening Sofarækken,

og der er mange frivillige herfra, som er parate til at give en hånd med til Filmklubbens forestillinger.

Vi er i Glostrup Filmklub for Børn og Unge glade for at have muligheden for at formidle gode danske og udenlandske, nye og klassiske film, samt give børnene mulighed for at få et indblik i filmens verden, med bl.a. foredrag af børneskuespillere, opvisning ved stuntmen og her til sommer

er vi med i et fælleskulturelt tilbud i kommunen, hvor vi tilbyder animationsværksted. Det er forhåbentlig med til at pirre børnenes nysgerrighed og måske vokser der oveni købet en kærlighed frem til film, som mange af os frivillige har i forvejen og som er grunden til, at vi har valgt at lægge vores kræfter her.

Vi vil gerne sige tak for prisen, og vi håber, at vi fremover kan være med til at sprede interessen for filmarbejde ved vores fortsatte virke.

*Anyta Jensen
Glostrup Filmklub for Børn og Unge.*

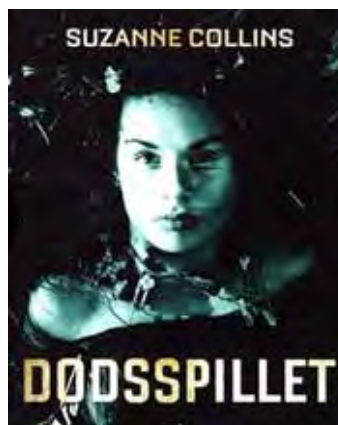
Bog anmeldelse Dødsspillet

De fleste med blot en anelse føling med, hvad der rører sig i børne- og ungdomsfilmverden, har som det mindste hørt om den nye store ting, *The Hunger Games*. De fleste er sikkert også bekendt med, at filmen bygger på en roman af samme navn. Til trods for, at vores metier er filmen, skader det ikke at holde sanserne åbne overfor andre kunstformer.

I Hvert år skal en dreng og en pige fra hvert af de tolv distrikter deltage i Dødsspillet. Et spil på liv og død i bogstaveligste forstand. De 24 børn skal dræbe hinanden indtil kun én, vinderen, står tilbage. Katniss Everdeen (hedder hun i filmen, på dansk hedder hun Kattua i romanen) melder sig frivilligt, for at hendes søster kan slippe. Snarere end at springe direkte til de blodige eksesser, bruger

romanen (ligesom i øvrigt også filmen) ganske meget tid på at opbygge karaktererne og universet, historien foregår i. Man får lidt et indtryk af, hvordan det må have været ved kejser Neros hof i de glade dage under Romerriget; afbrænding af kristne, fodring af løverne, brød & cirkus.

Selve Dødsspillet er eminent godt beskrevet. Fortælleren er Kattua, og som sådan er man selvfølgelig ikke i tvivl om, at hun overlever. (Tricket med at lade en død fortælle, som vi kender det fra bl.a. *Sunset Boulevard*, er lidt for avanceret til en ungdomsbog). Alligevel sidder man med hjertet i hænderne, og er ved at dø af spænding over, hvordan det kommer til at gå. Man kommer til at holde af og med figurene og bliver dybt berørt, når de dør.

Modsat filmen er forfatteren ikke begrænset af, at drabene skal foregå 'humant'. Her er ikke nogen censurinstans, som gør bogen uegnet for børn, hvis folk dør lidt for spektakulært. (Ikke som i filmen, hvor de havde den godhed at dø off screen, så vi ikke var vidne til det). At lade børn dræbe børn er en overskridelse af

moral. Men netop overskridelsen af tabuer kan også have en værdi – det er en måde at bevæge os fremad på; særligt så længe de foregår i fiktionens verden.

For de fleste af os fylder filmen forholdsvis mest. Men ofte vil vi også gerne linde døren på klem til andre af fiktionens verdener. Og her er *Dødsspillet* særdeles effektiv. Notoriske bogdroppere er fanget dybt optagede af den verden, Kattua bevæger sig rundt i. Og selvom det ikke er stor kunst, er romanserien ikke kun effektiv som underholdning, den giver nogle overraskelser undervejs, og den rejser spørgsmål til læseren. Faktisk vil jeg gå så vidt, som til at hævde, at den tager sin læser alvorlig. Det kan man end ikke sige om alle voksenforfattere.

Aalborg Filmklub – 25 år

I august 1987 ringede daværende formand for Sammenslutningen af Danske Børnefilmklubber til mig. Søren K. Lauridsen og jeg var begge medlem af bestyrelsen for daværende Dansk Filmlærforening, i øvrigt sammen med selveste Den (også dengang) Ældre Breuning og Helge Strunk (sidstnævnte er her ikke mere) – og Søren mente, at jeg skulle se at få lavet en børnefilmklub i Aalborg. Han havde en kontakt til byens lille foreningsbiograf, beliggende på Den Anden Side – altså i Nørresundby. Det samme havde jeg, og efter et kort møde med biografens leder fik jeg sammenstrikket en ansøgning om nødvendig startkapital fra kommunen.

Et par måneder senere havde jeg næsten glemt det igen, da jeg fik tilsendt en check på 35.000 kr. fra Aalborg kommune. Etablér en børnefilmklub!

I mellemtiden var foreningsbiografen gået konkurs, og byens kommercielle biograf Scala Biocenter var den eneste mulige samarbejdspartner.

Det skulle vise sig at være heldigt, klubbens vækspotentiale og forbillige samarbejdsrelation med "Den Store" taget i betragtning.

Det var også ret heldigt, at jeg havde en god kontakt til en anden af Sammenslutningens Store Rorgængere, Ole Carlsen fra Århus Skolebio. Den tidligere landsformand var en solid sparringspartner på alt, fra lavpraktik til økonomi. Hans ambitionsniveau var højt og inspirerende, og som det stålsatte foreningsmenneske han var, lykkedes det ham at overbevise mig om, at Landsmødet var en årligt tilbagevendende fest med fællessang og bægerklang.

Foyeren i BioCity Aalborg. Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Så jeg og Steen fra bestyrelsen drog til vores første landsmøde på Ebeltoft Strandpark med guitar og forstærker og lejlighedsskrevet, selvironisk fællessang på melodien "I kan ikke slå os ihjel" – som vi til festmiddagen fremførte for en undrende forsamling. Det var i slutningen af firserne, men burde måske have været et årti tidligere.

I mellemtiden har mangt og meget ændret sig, også i vores virke. Op til årtusindskiftet husker jeg et andet Landsmøde, hvor et nyt opkommende initiativ af mange hærdebrede klubfolk blev set som et anslag, og dødbringende trussel, mod børnefilmklubbernes eksistens: Med Skolen i Biografen.

Som en anden Judas var jeg initiativtager til en stats- og amtsstøttet skolebioordning i Nordjylland, hvor filmoplevelser i biografen blev set som en del af et undervisningsforløb i skoletiden.

Min påstand dengang var, at de to projekter sideløbende kunne støtte hinanden, og at børnefilmklubben endda kunne profitere af en øget interesse for at bruge biografen, samt at "biografen som klasseværelse" kunne åbne for andre og smallere film med stort undervisningspotentiale.

Selvfølgelig kunne det være et problem, at enkelte børnefilmklubber havde misvisende navne hvor ordet Skolebio indgik i.

Der blev således helt stille, da jeg un-

der en generalforsamling spydigt bemærkede, at daværende og magtfulde Fyns Skolebio – landets største børnefilmklub - var en anakronisme. Året efter var Fyns Skolebio lukket ned, adskillige lokale børnefilmklubber på Fyn voksede frem, godt hjulpet af Landsforeningen, samtidig med at Med Skolen i Biografen i Fyns Amt blev en realitet.

I Nordjylland har vi drevet Med Skolen i Biografen siden årtusindskiftet, med 18 biografer og et deltagerantal svingende omkring 35.000. Samtidig er Aalborg Filmklub vokset og vokset, og gennem de seneste år haft et medlemstal på omkring 8.500 børn, unge og forældre.

I dag er der gået 25 år, og i aften fejrede vi Aalborg Filmklubs jubilæum på hjemmebanen i BioCity, Aalborg med en reception for alle vore kontaktlærere, repræsentanter fra kulturforvaltningen, samarbejdspartnere, venner og kolleger. Det var et par mindeværdige timer, afsluttende med *Jernladyen*. Valgt fordi den er premiereaktuel, fordi Meryl Streep forventeligt kunne trække folk til, og fordi Margaret Thatcher var premierminister i 1987.
For 25 år siden, ja.

Ulla Hylleberg (th), mangeårig forretningsfører i Aalborg Filmklub og Kirsten Bølling Ladegaard. Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Dengang var vi unge, havde små børn, dårlig tid og masser af kræfter. Nu er vi ikke så unge længere, men for mit vedkommende er resten det samme. Dog tilsat børnebørn. Ved festlige lejligheder, plejer det fa-

ste indslag at være lovprisning af idealistiske menneskers uselviske given sig hen til fremme af børns og biografoplevelsers vilkår, og det indslag

burde vi måske have leveret endnu engang. Alle herværende læsere kender det og kan selv fylde skabelonen ud.

Men når vi i Aalborg Filmklub gennem 25 år med den – stort set – samme bestyrelse har knoklet med programlægning, tilmeldinger, distribution af medlemsblad og ditto kort, tilsyn ved 210 biografforestillinger fordelt på 90 hverdagseftermiddage vinterhalvåret igennem, må der søges andre og mere jordnære forklaringer.

Det handler grundlæggende om LYST. Lyst til at se film, lyst til at være sammen og ikke mindst lyst til at tage imod de mange hundrede glade børn hver eftermiddag mellem klokken 15.30 og 16.00. Børnene kommer, som vi, også af lyst. Det kan synes som en stressfaktor at have "vagten" efter almindelig (offentlig) arbejdstid, men på forunderlig vis opleves det livsbekræftende og afstressende at tage imod børn og forældre, der har glædet sig til at komme i biografen og se en god film.

At det desuden er stærkt vanedannede at lave børnefilmklub, kan man ved selvsyn opleve med deltagerne ved de årlige sammenkomster i Landsammenslutningen. Snesevis af klubfolk var der længe før vi begyndte at komme. Og de gamle addicts kommer fortsat.

Det forestående generationsskifte her i Aalborg er – som så mange andre steder – udsat lidt endnu. For det første er det stadig sjovt, og for det andet:

Det er guld værd at have pensionister i bestyrelsen. Så vi holder mindst 25 år endnu.

Keld Mathiesen

Henrik Vejen, Keld Mathiesen, Rosa Mathiesen. Foto: Lea Meilandt Mathiesen

Landsseminar 2012

Hurra for DaBUF – nu på nåle

Stearinlys og digitale udfordringer i skøn forening til jubilæums-seminar

Ole Carlsen, tidl. landsformand i samtale med Max og Connie Køhlert, Slagelse Børnefilmklub.

Det er trygt og godt at komme til landsseminar på Hotel Svendborg, for det har vi ligesom prøvet før. Samtidigt betød det også ved ankomsten fredag, at fornemmelsen af jubilæum ikke ligefrem larmede i den overdækkede atriumgård. Det kom sidenhen. I 2011 var det første gang i nyere tid, at generalforsamlingen blev lagt fredag, og måske slog det benene væk under nogle. I hvert fald gik det stærkt sidste år. Denne gang var alle så oppe på hesten igen, så der både var fremlæggelser, gennemgang, indlæg, spørgsmål og valg med tilhørende tvivlsspørgsmål om valgproceduren. Det lykkedes at få fyldt hullerne ud i bestyrelsen. Se bestyrelsens sammensætning andetsteds.

Aftenen blev rundet af med film, og de, der valgte at gå i biografen, kunne endnu en gang nyde Scala Svendborgs gæstfrihed med åben kiosk og imødekommenhed på trods af det sene tidspunkt.

Lørdag bød på mere arbejde for foreningsfolket. Jan Helmer-Petersen fremlagde sin undersøgelse af DaBUF nu og i fremtiden. Undersøgelsen er affødt af et ønske fra DUF om, at DaBUF ser på sig selv, og det har så været bestyrelsens skub til at bede konsulenten tage fat på en undersøgelse, der både ser tilbage og frem. Med den 40 sider lange tryksag i hænderne kan klubberne spejle sig selv og hinanden og, hvis ønsket, fin-

de ideer til eventuel udvikling, effektivisering og lignende.

Jan Helmer-Petersen gør status andetsteds.

Efter oplægget var der flere muligheder at vælge i mellem for deltagerne, så mens en del så film, deltog andre i en workshop orkestreret af Jan Helmer-Petersen. I sidste ende var ideen med arbejdet nok at give DaBUFs bestyrelse mere krydderi at arbejde med fremover, men i lige så høj grad blev processen en mulighed for at udveksle erfaringer med andre klubber om ideer, udfordringer og forskelligheder.

Selv om mange nok tager til landsseminar med åben pande og ønsket om selskabelighed og udveksling, er der

stor risiko for, at man ubevidst søger mod sine egne og den sikre havn. Her blev posen rystet.

Efter frokosten var der vist ikke meget pose at ryste med. Mads Nedergaard, der er direktør hos Disney Danmark, var budbringeren der måtte stå på mål for den digitale udvikling. Den gode gamle fysiske film er på vej ud. For at få råd til nye maskiner og udvikling, bliver flere biografer nødt til at indgå aftaler, der kan skabe problemer for filmklubber, der gerne vil stå for alsidige programmer. Det behagede bestemt ikke forsamlingen, men som direktør for et kommercielt foretagende kunne Mads Nedergaard blot henvise til markeds-

kræfter og i øvrigt, ganske diskret, henvise til at klubbernes reelle ønske om at leje de gamle film, ikke er overvældende.

Eftermiddagen sluttede ikke med en pose, men med en sæk lopper. Det er muligt, at Jytte Abildstrøm er ved at være en aldrende dame med en slidt fysik og en meget, meget økologisk hjerne. Men der er fortsat masser af fut i hende, og hun leverede en times underholdning. Måske var det meningen, at Susanne Rørvig skulle have interviewet damen, men den rødhårede tornado væltede scenen og tromlede alle eventuelle planer. Hvad hun egentlig mener om børn og film, ud over at man ikke skal bande, er svært at referere. Ikke desto mindre sikrede Jytte Abildstrøm underholdning, fællessang og musik på både harmonika og sav.

Eftermiddagens sidste indslag var med til at sikre hemmeligholdelsen af årets Pråsprismodtager, der blev

afsløret i biografen efter fremvisning af en lille takkefilm med sidste års modtager Jette Termann. Formand Tina Just Hahn nyder arbejdet med at skrive en tale, der holder navnet hen så længe som muligt, men i jubilæumsåret gik Pråsprisen til Sarita Christensen, der sammen med Anders Morgenthaler har stiftet filmselskabet Copenhagen Bombay. Tina afslørede, at det faktisk var lidt af et arbejde at få Sarita til at komme, da prisoverrækkelsen kolliderede med en fødselsdag i familien. Ikke desto mindre blev modtageren ikke blot til overrækkelsen og den efterfølgende autografskrivning, men også til den store middag.

Det var også en middag, der var værd at vente på. En ting var de fremragende retter frembragt af de dygtige folk i Svendborg, men noget andet var lyshavet. Som en gave fra DaBUF til alle deltagere, stod to fine Holmegaard-stager med høje slanke, tændte lys ved samtlige kuverter.

Derudover blev 60 års jubilæet også markeret med indførelsen af en meget diskuteret institution – årsnålen. Det er nu muligt at modtage en sølv-nål efter 10 års tjeneste i en filmklub og guldnålen efter 20 år, eller når DaBUFS bestyrelse ellers finder det fortjenstfuldt. Indstiftelsen af nålen gav masser af bevægelse i salen. Mange skulle modtage nåle, og resten kunne klappe. Mange gange. Der er stor forskel på, hvordan man lokalt sætter pris på ildsjæle, der bruger stor energi eller en masse år, eller begge dele, på en sag. Nu har DaBUF mulighed for at gøre det. En anden, og mere traditionel fejring var overrækkelsen af "Årets Klub". Prisen vandrede fra Hodja Nørrebro til Glostrup Børnefilmklub. Læs tak fra Glostrup andetsteds. Aftenen blev rundet lige så traditionelt af med film.

Søndag bød naturligvis på film, men også på nyt fra Det Danske Filminstitut. Både Dorte Høeg Brask og

Rasmus Horskjær havde spændende nyheder med og bidrog med tanker og betragtninger om, hvorfor hvad bliver støttet og dermed hjulpet frem til lærere og tv-skærme.

Farvel og tak for endnu et skønt og udbytterigt seminar.

Mads Würtz Gammelmark

*Under
festligholdelsen
af DaBUFs første 60
år blev vidt forskellige
interesser tilgodeset.
Blandt andet behovet
for at forarges*

Festaftenen blev en festaften med Flemming Riedel som toastmaster, mens den lille purk forgæves spejder efter operatøren. Han ville hellere se en film....

Den korte film Eat shit and die

Drengestreger

'Hvad nu hvis...', eller 'Forestil dig, at...'. Sådan kan oplægget til en film lyde, netop fordi film kan bruges til at belyse situationer og oplevelser, der kunne finde sted i virkeligheden, og dermed tjene som en øjenåbner for dens tilskuer.

I kortfilmen kan vi udforske tildragelser, vi helst ikke vil prøve på vores egen krop. Hermed lærer vi verden at kende uden at risikere liv og førlighed

I Anders Morgenthalers korte animationsfilm *Eat shit and die* fra 2007 (produceret af Sarita Christensen for Copenhagen Bombay, der jo netop har vundet årets Prås-pris), komme vi tæt på dette spørgsmål, når de tre 10-årige drenge leger med skæbnen og udfordrer hinanden på bedste Jackass-facon. For hvad nu, hvis man udfordres til at udføre et stunt, der med stor sandsynlighed vil gå galt, og man ikke tør sige nej?

Filmen handler om de tre venner Benjamin (Benji), Karl og Julius, der er meget optaget af 'Jackass'-kulturen, hvor man udfordrer hinanden til at udføre faretruende og grænseoverskridende ting. Drengene ser videoer på internettet, men de udfordrer også hinanden, blandt andet til at spise

en hundelort. Karl og Julius mener, at det aldrig er Benji, der udfører de farligste stunts, og da han nægter at køre ned ad en meget stejl skrænt i en indkøbsvogn, lukker de ham ude af gruppen. For atter at vinde vennernes accept vælger Benji at tage udfordringen op. Dette vises i en højdramatisk scene, hvor alle virkemidler sættes i spil for at understøtte vores fornemmelse af, at dette er gået langt over stregen, og risikoen for, at det går grueligt galt, er stor. Og ganske rigtigt. Benjis tur ned ad skrænten krydsklippes med en lastbil med en uopmærksom chauffør, der hastigt nærmer sig, og scenen kulminerer, da indkøbsvognen med Benji snitter lastbilen, og Benji slynges gennem luften. Vores bange anelser viser sig at holde stik – drengestregene har udviklet sig til en tragedie med fatalt udfald. Tror vi. For her tager filmen en uventet drejning. Mens Benji ligger lammet på jorden, må drengene tage stilling til flere dilemmaer: Skal de ringe efter en ambulance – for herefter at få skæld ud og få skylden for Benjis ulykke? Men værst er det, da Benji spørger, om de stadig vil være venner med ham, selvom han er blevet lam? For vil de

det? Her stiller filmen et vigtigt spørgsmål, der kan rejse en diskussion hos de fleste yngre teenagere, men som i den voksnes øjne kan virke helt grotesk. Og dette dilemma er Benji bevidst. For mens drengene løber efter ambulancen, tager Benji hævn. Da ambulancen ankommer, er Benji forsvundet, og tilbage ligger det videokamera, drengene har filmet med. Det viser, at Benji selv har forladt stedet, uskadt. Han har snøret dem – givet Karl og Julius tilbage af samme skuffe, og givet dem deres livs vildeste adrenalinsus.

Mette Wolfhagen Linnebjerg

Adrenalinkicket

Eat shit and die handler om at overskride grænser og om det kick, man får ud af det. Og på samme måde kan man sige, at filmen med sin handling og sit overraskende vendepunkt også giver tilskueren et kick. Vi ved, det vil gå galt, og derfor pines vi i den tid, det tager at få Benji ned ad skrænten. Filmsproget gør sit til at give os vores adrenalinsus, når der gøres brug af slowmotion og effektfuld krydsklipning, og vi gyser i væmmelsesfryd over, hvad udfaldet bliver. Filmen sætter således tilskueren i samme situation som drengene, og derved skabes en forståelse for deres projekt. Det er klart filmens kvalitet, samtidig med at den overraskende slutning giver os den forløsning, vi forventer. Vi kan ikke andet end at fryde os lidt over, at Benji får sin hævn.

Hvad nu hvis...

Filmen tematiserer en tendens i medierne, der også afspejler sig i virkeligheden. Vores jagt efter det ultimative kick. Vi genkender drengenes projekt fra diverse tv-programmer og reality-shows, hvor det handler om at bryde grænser og udføre faretruende udfordringer. Man kan selvfølgelig diskutere, hvorvidt filmen vil blive opfattet som en opfordring til de store børn om selv at prøve kræfter med de farlige stunts, men mon ikke den med sit effektive filmsprog og handlingsmæssige skævvridning alligevel lader den unge seere tilbage med et lettelsens suk. For hvad nu, hvis Benji ikke havde rejst sig?

Verden bedste kortfilm

En **kortfilm** er en film, som i spilletid er kort. Og man skelner mellem fiktionfilm eller novellefilm og så kortfilm, der går under betegnelsen dokumentarfilm. Derimod er der ingen definitioner for, hvornår en kortfilm er god og fænger tilskueren eller det modsatte.

I Frankrig har man derimod har Det Franske Filmakademi (Les Cesar Academie des Arts et Techniques du Cinema) sat sig for at finde de kortfilm, som de mener, hører til blandt verdens bedste.

De har arrangeret en omfattende Europaturne i samarbejde med de forskellige værtslandes lokale filmakademier.

Der er udvalgt ikke færre end syv fabelagtige kortfilm, som på forskellig måde viser kortfilmgenrens bredde og vitalitet. Selv kalder franskmændene det for verdens bedste kortfilm. Og skulle man foranlediges til at tro, at der alene er tale om franske kortfilm, så tager man fejl.

Blandt de syv udvalgte film, som har fået prædikatet "Forgyldte Strimler" af det Danske Filmakademi, finder man film fra Storbritannien, Tjekkiet, Canada, Holland, Irland, Cypern og Frankrig. De nordiske kortfilm er ikke blandt de film, som får den smigrende franske omtale ved at være blandt rækken af årets filmperler.

Dengang, hvor farvefjernsynet stort set kun fandtes i velhaverhjem og det meste af Danmark var begavet med en enkelt tv-kanal, spillede kortfilmen en selvstændig rolle i masser af landets biografer.

De mest kendte eksempler var små tegnefilm eller komedier. Og de fleste husker sikkert berømte filmikoner

som Charlie Chaplin eller Gøg og Gokke, som gennem flere årtier var en del af repertoire i danske biograf – inden hovedfilmen rullede frem på det store lærred.

I dag eksisterer kortfilmen eller forfilmen stort set ikke. Om det skyldes de mange tv-kanaler og massemedier er vanskeligt at bedømme. Men en god lille forfilm, inden børnene skal se selve hovedfilmen, er stadig en god ide.

Det Franske Filmakademi har udvalgt syv meget forskellige kortfilm til at være blandt verdens bedste. Om der findes andre og bedre er vanskeligt at sige. Det må komme an på en prøve. Her er imidlertid listen over de syv film, som blev præsenteret for danskerne ved et særarrangement den 2. juni i Grand i København. Og hvis man tror, at kortfilm ikke interesserer, tager man fejl. Salens 326 pladser var stort set besat alle sammen – bortset fra de to første rækker i salen.

Syv fantastiske perler – i kort udgave

L'accordeur (The Piano Tuner)
Frankrig / 2012

En ung mand vinder ikke pianokonkurrencen og slår sig ned som pianostemmer. Han foregiver endvidere at være blind og det giver mange oplevelser og overraskelser hos kunderne. En af dem er nærmest livsfarlig.

The Boy in the Bubble
Irland / 2011

10-årige Rupert forelsker sig inderligt for første gang. Da det går grueligt galt ønsker han aldrig at opleve kærestesorg igen.

Olivantenvoeten (Elephant Feet)

Holland / 2011

Natbestyreren på en tankstation er naiv, ærlig og faktisk også en smule tragisk figur. Han står med det evige dilemma; hvad gør man, når man gerne vil gøre det rigtige.

The Palace

Cypern/Australien / 2011

Cypern 1979. En cypriotisk familie flygter fra de fremrykkende tyrkiske styrker og skjuler sig i et gammelt slot. Da en tyrkisk værnepligtig opdager den skjulte familie, konfronteres han med krigens brutalitet og hans egen rolle i den.

Nevplavci (Non-swimmers)

Tjekkiet / 2011

En bittersød sommerforelskelse er omdrejningspunktet i fortællingen om 16-årige Wendys sommer hos bedstemoderen.

Trotteur

Canada / 2011

En metaforisk fortælling om modgang – Et regnskab mellem en ung mand og et lokomotiv skal afgøres.

Pitch Black Heist

Storbritannien / 2011

Liam og Michael er professionelle pengeskabs tyve på et simpelt job – at fjerne indholdet fra et pengeskab. Men det er udstyret med et lys-aktiveret alarmsystem, så de må udføre kuppen i mørke!

Fremtiden er begyndt

DaBUF og klubberne er blevet gået efter i sømmene, og det er der kommet en rapport ud af. Den peger fremad og giver en række bud på, hvordan landets børne- og ungdomsfilmklubber kan tackle fremtidens udfordringer.

Tilbage til fremtiden

I efteråret 2011 tog DaBUF initiativ til en undersøgelse af landsforeningens arbejde både centralt i organisationen og ude i klubberne rundt om i landet. Jan Helmer-Petersen Consult kom med et oplæg til en undersøgelse, tænkt som både en kritisk gennemgang af den øjeblikkelige situation og en påpegning af de nye muligheder, samfundsudviklingen bærer med sig.

Undersøgelsen blev sat i gang ved årsskiftet 2011-2012, og efter en intensiv kortlægning af organisationens helbredstilstand blev blikket rettet mod de mange erfaringer, som klubberne ligger inde med. Her kom også ønskerne til fremtidens klubarbejde og DaBUFs rolle i den sammenhæng frem, og de tre filmgennemsyn i foråret blev taget i brug til at få bragt ideerne på bordet.

I begyndelsen af maj blev undersøgelsen præsenteret på landsseminaret i Svendborg og rapportens resultater og de mange konklusioner ivrigt diskuteret. Her satte ikke mindst det tilhørende idékatalog skub i debatten, og efter fremlæggelsen fik klubberne mulighed for at spejle sig selv i undersøgelsen i en workshop om den enkelte klubs muligheder.

Det følgende er en opsamling af undersøgelsens konklusioner, og ikke

mindst råd til både DaBUF og til klubberne. Rapporten kan i øvrigt downloades fra hjemmesiden og i begrænset omfang bestilles hos sekretariatet i trykt form.

Et nyt landskab

Overordnet giver undersøgelsen af DaBUFs situation og fremtidsperspektiver anledning til forsigtig optimisme, men også anledning til at pege på forhold, som kan true filmklubbernes og hele organisationens eksistens, hvis ikke de bliver taget alvorligt og overvejet grundigt.

Det omkringliggende samfundslandskab har forandret sig kraftigt i de 60 år, der er gået siden DaBUF blev oprettet. Ikke bare organisatorisk med den nye kommunalreform, men også ved den stigende interesse, som omgærder hele det børne- ungekulturelle område. Det har betydet, at omkring 1/3 af landets kommuner i dag har en bevidst politik, der prioriterer forskellige initiativer, og gør det lettere for mange kulturelle aktiviteter at finde fodfæste.

Hertil kommer de mange potentielle samarbejdspartnere, udviklingen har båret med sig: Kulturskoler, billedskoler, medieskoler m.fl., som sammen med bibliotekerne danner et solidt fundament for hele fritidsområdet. Men også børnehaver og skoler er blevet åbne for samarbejde og har fået opbakning i de *'Pædagogiske læreplaner'* og de *'Fælles mål'*, som i dag sætter dagsordenen for den såkaldt æstetiske læring.

Generation 2012

Hertil kommer, at børn og unge i dag er en digital generation. Hele deres tilværelse er de vokset op i den fagre ny medieverden, hvor teknologien udvikler sig med lynets hast. De levende billeder er gud for denne generation, og filmen har for længst overtaget førertrøjen, når det gælder om at være det foretrukne medie for fortælling og andre oplevelse i det hele taget.

Den seneste forskning taler sit tydelige sprog om, at de nye medier ikke bare er blevet hvermandseje blandt

børn og unge, men også er med til at præge hele generationen i en ny retning. De sociale medier har sat en anderledes og ny dagsorden, hvor kommunikation og interaktion er dagens løsen.

Denne udvikling giver filmklubarbejdet nogle ekstra dimensioner og ikke mindst muligheder, for i dag kan film vises og ses hvor som helst og når som helst, der er brug for det. Samtidig med at filmudbuddet er blevet kraftigt forøget gennem diverse streamingtjenester og digitale medier i det hele taget.

DaBUF og klubberne netop nu

DaBUF og alle medlemsklubberne er ikke længere en éntydig størrelse, skåret over samme skabelon. De nye DVD-klubber tegner et anderledes billede og peger på nye muligheder, og klubber, der kombinerer de forskellige visningsformer og opererer med satellitklubber, dukker op flere steder.

Antallet af klubber og medlemstallet i det hele taget har været stabilt igennem de seneste årti med en lille fremgang, ikke mindst pga. af DVD-klubberne. Næsten halvdelen af klubberne har mere end 500 medlemmer, og der er en klar tendens til, at mange store klubber vokser sig større, og tilsvarende er det de helt små klubber, som kommer i farezonen og er truet af lukning.

Mange klubber går nye veje, når det handler om at fastholde medlemmerne, og nye aktiviteter dukker op som supplement til det, der fortsat er det primære: At vise kvalitetsfilm for børn i et biografmiljø eller lignende.

For landsorganisationen er det brogede billede en udfordring, som vil

vokse sig større i de kommende år. Hvordan håndterer man en klubverden, som er ved at vokse sig ud over rammerne, og som man må forestille sig, vil stille større og større krav til rådgivning, erfaringsudveksling og nye ideer?

For filmklubberne er situationen meget forskellig alt efter klubbens størrelse, konsolidering og samarbejdspartnere. Mange klubber driver klubarbejdet inden for de traditionelle rammer, som har været organisationens kendemærker i snart mange årtier, og i takt med de ældre aldersgruppers frafald er klubbernes fremtid blevet mere usikker end før.

En del klubber har taget udfordringen op, åbnet for nye målgrupper og nye aktiviteter, og har indgået samarbejde med andre foreninger eller institutioner i lokalområdet. Her tegner fremtiden sig mere lys, og undersøgelsen peger på en række muligheder, som vil gøre filmklubarbejdet mere fremtidsikkert i årene fremover.

Når det gælder valget af film, er der til gengæld en negativ spiral i gang, hvor flere og flere klubber booker amerikansk producerede film til fordel for danske film og film fra andre lande. Denne udvikling er parallel til udviklingen i de mest sete film i Danmark i det hele taget, men stemmer ikke så godt overens med DaBUFs overordnede målsætning om bredde, alsidighed, kvalitet på filmvalget

DaBUF og klubberne i fremtiden

Undersøgelsen indfører et nyt begreb *DaBUF 2.0*. Det er en arbejdsform, som i højere grad end tidligere bygger på dialog og interaktion. Hvor såvel brugere som udbydere er i konstant vekselvirkning, og hvor klubbetegnelsen kan dække over et utal af forskellige varianter, alt efter lokale behov og de involveredes interesser.

Værktøjer som *netværk*, *læring*, *dialog*, *fleksibilitet* m.v. bliver væsentlige for de konstellationer, som klubben kommer til at indgå i. Men også for de mange samarbejdspartnere, som det vil være oplagt at indgå i partnerskab med, ikke mindst kommunen og de lokale kulturinstitutioner.

Idékataloget sidst i rapporten giver et billede af de mange muligheder, som enten allerede er afprøvet, eller som venter på at blive taget op. Fantasien og idérigdommen fejler bestemt ikke noget, så det er et forum for idé- og erfaringsudveksling, som trænger sig mest på i disse år.

Anbefalinger til DaBUF

Undersøgelsen indebærer et første skridt i retning af en lærende proces, som kan gøre DaBUF beredt til at tage imod en ny generation af filmklubber. Men det vil i første omgang kræve en grundlæggende diskussion af de mål og midler, som er til rådighed, og ikke mindst af den overordnede vision, som skal bære arbejdet ud i fremtiden.

Fra formulering af en overordnet vision, som skal gælde den samlede virksomhed, og som de fleste kan se sig selv i, over de kortsigtede og langsigtede mål på vejen, der via en klar strategiplan ender i vedtagelse af de handlinger, som kan virkeliggøre den overordnede vision og føre organisationen sikkert frem til de opstillede mål.

Rapporten opridser en række forskellige scenarier for DaBUFs virksomhed i en fremtid, hvor idealet hele tiden må være, at den udformes i en tæt dialog mellem organisationen og dens medlemmer ude omkring i landet. De mange erfaringer og ideer fra klubberne er i rapporten opsummeret i form af fem råd til landsorganisationen DaBUF.

5 råd til organisationen

1. En filmklub er mange ting - dyrk mangfoldigheden

- Det traditionelle filmklubkoncept har mange knopskydninger, som bærer ind i fremtiden. Bak op om dem og giv dem muligheder for at udvikle sig.
- Lær af de unges festivalkoncepter og nye tilgang til mediet, og udbred det gode budskab.
- Dyrk mangfoldigheden, men bevar kvaliteten og fagligheden.

2. Formulér en fælles vision for arbejdet

- Gør visionen almen, og lad den være en paraply over det, DaBUF står for.
- Formulér mål, der realistisk kan nås på henholdsvis kort og lang sigt.
- Udform en strategi for arbejdet, som både taler til organisationen og den enkelte klub.
- Vedtag en handlingsplan, som beskriver hvad, hvem, hvordan og hvornår de skal foregå.

3. Sæt 'best practice' i system

- Opret en 'task force', der kan hjælpe klubberne med at udvikle sig og overvinde akutte problemer.
- Opret fokusgrupper om aktuelle emner, og lad dem mødes efter behov.
- Gennemfør kurser om både praktiske og mere faglige emner.
- Lav en håndbog i filmklubarbejde. En ABC for klubberne med ideer og løsningsforslag.

4. Udnyt mulighederne på nettet

- Udbyg hjemmesiden med filmomtaler, filmintroduktioner, filmanmeldelser m.v.
- Udbred hjemmesideskabeloner til brug for især de mindre klubber.
- Etablér en idébank på hjemmesiden med alt fra aktiviteter, filmforslag til pr-fremstød m.v.
- Brug blog-muligheder og chat-funktioner til at skabe kontakt mellem medlemmerne.
- Udsend nyhedsmails med informationer, tilbud og andet aktuelt materiale

5. Bred filmkunsten ud i alle dens former og på alle måder

- Husk at film både er den store oplevelse på lærredet og skærmen, den nuancerede forståelse af og viden om filmen som kunstart, og muligheden for selv at prøve kræfter med produktionens forskellige faser. Det ene udelukker ikke det andet.

Anbefalinger til klubberne

Kunsten at drive en filmklub med succes er mere end nogensinde blevet en sammensat og alsidig størrelse. Den digitale udvikling har gjort filmbuddet større, de elektroniske medier har gjort markedsføring nemmere, konkurrencen fra film på alle mulige platforme skærper kravene til profilering, og samarbejdspartnerne i lokalområdet er blevet flere og lettere at gå til.

Alligevel er det ikke længere så nemt en sag, og mange klubber har svært ved at tiltrække frivillige som hjælpere eller til bestyrelsen, og oplever ofte, at den unge generation fravælger klubben til fordel for kammerater eller andre fritidstilbud.

Nye former for fællesskab i f.eks. netværk eller interessegrupper trænger sig derfor på, og selv om de ofte er mere flygtige og båret af en bestemt interesse eller sag, så er det værd at overveje, om foreningsstrukturen altid er den mest anvendelige.

Jan Helmer-Petersen

5 råd til filmklubberne

1. Opsøg nye målgrupper

- Børnehaver og dagpleje er oplagte medspillere, som har brug for kvalitetstilbud.
- Småbørnsforældre og bedsteforældre er bevidste brugere, som gerne vil deltage.
- Børn af anden etnisk herkomst, flygtningebørn, handicappede og socialt belastede børn og unge har brug for fritidstilbud.
- Unge i ungdomsklubber, erhvervsuddannelser og gymnasier kan danne klubber i klubben.
- Familierne kan deltage i filmarrangementer i weekenderne.

2. Vælg film bredere og mere alsidigt

- Filmuddet er større end nogensinde før. Brug det!
- Film er mere end spillefilm. Sæt dokumentar- og eksperimentalfilm på programmet.
- Festivalerne skaffer smalle og spændende film til landet. Vis dem.

3. Gå i samarbejde med lokale instanser og institutioner

- Byg bro til kommunens kultur- og fritidsforvaltning. De vil gerne!
- Tag kontakt til lokale kulturskoler, især billed- og medieskoler kan være gode samarbejdspartnere.
- Biblioteket har fagligheden og interessen, så byd dem op til en gang 'læs bogen - se filmen' eller andet samarbejde.
- Rollespilsforeninger, drama- og forfatterskoler er oplagte at drage ind i aktiviteterne i forbindelse med festivaler m.v.

4. En klub er ikke bare én klub

- Opret satellit-klubber i områder med langt til biografen.
- Lad de unge danne klubber i filmklubben med temaaftener og særlige arrangementer.
- Vær medarrangør af filmaftener for særlige grupper og brug jeres 'know how' til at blive kommunens hovedaktør, når det gælder filmforevisning.
- Forsøg en hybrid mellem filmvisning og filmproduktion sammen med lokale filmværksteder.

5. Giv mere plads til børn og unge

- Jeres unge medlemmer er én af jeres bedste ressourcer. Så brug dem aktivt og ikke kun i bestyrelsesarbejdet.
- Lad børn og unge være medbestemmende i filmvalg og filmarrangementer.
- Og lad dem tage aktivt del i det praktiske i forbindelse med klubbens arbejde.

Idékatalog

Rapporten rundes af med et idékatalog, som indeholder ideer og konkrete forslag, hvoraf en del allerede er afprøvet og andre blot venter på at blive det. Kataloget er udformet, så det kan tjene som inspiration for arbejdet både i landsorganisationen og i de enkelte klubber.

Kataloget er opdelt i hovedtemaer, som igen er udpindt i forslag til konkrete aktiviteter:

Ideer til DaBUF inden for:

Mere rådgivning
Bredere filmvalg
Hjælp til klubarbejdet
Øget information

Ideer til filmklubberne inden for:

Flere målgrupper
Udvidet filmvisning og aktiviteter
Styrket organisering
Bedre økonomi
Øget markedsføring
Flere samarbejdspartnere

Mission impossible?

Undersøgelsen viser, at filmklubarbejdet både centralt og lokalt står overfor mange udfordringer i de kommende år. Grundlaget er stabilt, om end det bygger på et forholdsvis traditionelt og snævert syn på klubvirksomhed.

Samfundsudviklingen har til gengæld skabt grundlag for en udvikling i fremtiden, som både kan bygge på den opvoksende generations store interesse for levende billeder og for klubarbejdets vigtige placering i en mere overordnet børnekulturel sammenhæng.

Der er kort sagt alle muligheder og al mulig grund til at se mere offensivt på, hvad en børne- og ungdomsfilmklub skal kunne i årene fremover, og hvordan DaBUF kan nærme sig dette mål. Den nyvalgte bestyrelse skal i den kommende tid tage stilling til, hvordan udviklingens kan gribes an, og hvilken strategi man vælger.

Hvad forventer vores samarbejdspartnere af os?

Hvis vi skal have råd til at have et velfungerende sekretariat, bliver vi nødt til at leve op til nogle forpligtelser, som sikrer den fortsatte bevågenhed fra vores sponsorer.

I har hørt det mange gange, men der kommer indimellem nye frivillige til ude i klubberne, og det er ikke altid, man tænker på at overlevere "administrative ting" til efterfølgerne, og det er jo ikke lige tilhørsforholdet til paraplyorganisationen og den økonomiske situation, man først tænker på, når man går ind i børnefilmklubarbejdet.

Men for at DaBUF kan støtte og servicere jeres klub, og give jer gode oplevelser i arbejdet med børn og film, så har landsorganisationen brug for kapital. En sådan kommer normalt flere steder fra.

Af årsregnskabet fremgår det, at en mindre del kommer fra kontingent fra medlemsklubberne, filmleje og sponsorer. Den største del kommer som tilskud fra Det Danske Filminstitut (DFI) (som Kulturministeriet står bag) og Dansk Ungdoms Fællesråd (DUF), som er finansieret af Tipsmidlerne.

For at DaBUF kan få del i de statslige midler, er landsforeningen underlagt en række regler, som skal opfyldes, og det, der kræves fra de to instansers side, er forskelligt.

DFI fordrer omfangsrige ansøgninger med udførlige skildringer af, hvilke initiativer og projekter man ønsker pengene til og bilag med statistik om medlemsudvikling, klubantal og antal udlejede film samt deres oprindelses-

sted skal medfølge. Senere følger en evaluering af de i ansøgningen opstillede mål før sidste del af de tildelte penge kan udbetales.

Ved ansøgning hos DFI tælles alle medlemsklubber med, kun opdelt i "biografklubber" (tidligere 35mm-klubber) og DVD-klubber.

Anderledes er det hos **DUF**. Her findes to kategorier, der kan søges inden for, og det er overordnet DUF, der afgør, hvilken kategori en organisation tilhører. Der findes samfundsengagerede og foreningsengagerede ungdomsorganisationer. De første får driftstilskud efter et takstbilag, og det er her de store penge ligger, de sidste får et af DUF skønsmæssigt fastsat tilskud mellem kr. **128.125 og 995.000**, det er her DaBUF er indplaceret.

Der kan klages til Tipsungdomsnævnet angående placering i de to grupper eller tildelingen af driftstilskuddets størrelse, hvilket DaBUF har gjort nogle gange uden held.

DUF blander sig overordnet ikke i, hvad foreningerne vælger at bruge de tildelte penge til, men til gengæld skal medlemsorganisationerne opfylde nogle krav, som rækker helt ud i det "yderste led", hvilket vil sige til medlemmerne af jeres børne- og ungdomsfilmklubber.

For at få tilskud fra DUF skal ikke alene landsforeningen være demokratisk opbygget, landsforeningens medlemsklubber skal også være det, hvilket vil sige, at den enkelte klub skal have en bestyrelse, der er demokratisk valgt på en generalforsamling og har egen økonomi og årsregnskab. Det enkelte klubmedlem f.eks. "lille Peter" eller hans forældre skal indkal-

des til generalforsamlingen via f.eks. brev, avis, hjemmeside eller program, så de kan møde op på klubbens generalforsamling og udøve deres demokratiske stemmeret.

Kun de af DaBUFs medlemsklubber, der er demokratisk opbygget, kan tælles med, når DaBUF i sin ansøgning til DUF opgiver antallet af klubber samt deres medlemstal, og her tælles kun børn og unge under 30 år med.

Hertil kommer så disse krav:

Medlemsklubben skal have vedtægter efter hvilke der én gang om året:

- **indkaldes til generalforsamling (det bør fremgå af vedtægterne hvordan)**
- **afholdes generalforsamling, hvorfra der tages referat**
- **aflægges og godkendes et årsregnskab (dvs. klubben er økonomisk uafhængig)**

Derud over skal medlemsklubben

- tage et **årligt medlemskontingent** på **mindst kr. 75** af det enkelte medlem,
- **kunne verificere, at det enkelte barn selv eller dets forældre, værge eller stedforældre har betalt kontingentet** (dvs. det må ikke på nogen måde være betalt af kommunen, en institution, en nabo el. lign.)
- til enhver tid kunne **fremvise et medlemskartotek** med navne og adresser på medlemmerne (og det skal gemmes i 5 år).

Kun klubber, der opfylder alle krav, kan tælles med i det medlemsantal DaBUF indberetter til DUF.

Med passende korte mellemrum foretager DUF gennem et revisionsfirma stikprøvekontrol af deres medlemmer. En sådan var vi igennem i 2011, hvilket gav sig udslag i, at en del af DaBUFs medlemsklubber blev udvalgt og skulle indsende deres medlemskartotek, hvorefter spørgeskema blev udsendt til en del af klubbernes medlemmer, som så skulle svare på, om de var medlem af den pågældende klub og derved af DaBUF. Denne revision udløste kritik af især to forhold i vores klubber: mangel på medlemskartotek mangel på bevis for, hvem der har indbetalt kontingentet

Vi beder jer om hvert år at indsende følgende til sekretariatet efter hver generalforsamling:

Bevis på **generalforsamlingsindkaldelse**

Referat af generalforsamlingen (ikke kun formandens beretning)

Regnskab godkendt på generalforsamlingen

Nye vedtægter, hvis nogle sådanne er vedtaget

Jeres program for sæsonen.

Vi håber, dette giver lidt klarhed over, hvad der forventes af DaBUF og jer, for at vi kan modtage støtte.

Liselotte Bjerg og Tina Just Hahn

Ny maraton trend i Odsherred Børne- o

Lørdag den 25. marts var der gjort klar til den helt store biograftur for børn i 3., 4. og 5. klasse i Odsherred. 141 (= udsolgt) børn havde meldt sig til at deltage i noget helt nyt for klubben og måske helt nyt i filmklub-regi – nemlig det, der nu hedder Mellemmaraton i Odsherred.

Børnene mødte ind i biografen ved 10:30 tiden, og så blev der handlet slik, sodavand og popcorn i store mængder. Sikken et mylder, når så mange glade og forventningsfulde børn skal igennem sliksalget og handle ind til en hel maraton.

Da børnene havde sat sig godt til rette i de bløde stole, med deres indkøb, hver deres konkurrenceseddel og vi havde budt pænt velkommen, startede den første film. Vi så *Klatretøsen* og børnene var særligt opmærksomme, fordi der på deres konkurrenceseddel var 5 spørgsmål til filmen. Et par af dem skulle de faktisk være temmelig vågne for at fange.

Efter første film blev konkurrencesedlerne afleveret i konkurrencekasserne, og det var tid til frokost. Hvad giver man i grunden 141 børn fra Odsherred at spise til frokost? Tja, det ved vi faktisk ikke, men vi er klart overbeviste om, at den lejede pølsevogn, der delte pølser, brød og diverse tilbehør ud, vakte stor glæde. Som en serviceoplysning kan jeg fortælle, at der ikke er mange (læs ikke nogen overhovedet) pølsevogne i Odsherred, og for mange var det første gang, de fik mulighed for at hænge ud i en sådan.

Da frokosten var vel overstået, kom vi til den konkurrence vi (arrangørerne) havde glædet os mest til. Anden film

var *Bølle Bob – alle tiders helt*, og her var det oplagt for os at lave en sangkonkurrence. Vi havde fundet Bølle Bob sangen i 'syng med udgave', og den var børnene med på, de sang med for fulde halse. Da øverunden var forbi, delte vi salen i to. Nu gjaldt det, at den del af salen, der kunne synge smukkeste og højst, ville vinde en præmie.

Hold da helt op der blev fest i biografen. De blev så grebet af at synge med, at de kom op at stå, og flere endte oppe på sæderne, dansende og

syngende for fuld skrue. Det var en fornøjelse at se og høre så mange

• Belinda Just Hahn
• Odsherres børne- og
• Ungdomsfilmklub

glade børn, og det blev kun bedre, da vinderholdet blev udråbt, og en byge af karameller regnede ned over dem. Jublen ville næsten ingen ende tage. Og jo, vi kastede også karameller ud over den anden del af salen.

Inden vi startede den anden film, havde vi lige endnu en konkurrence. I denne konkurrence gjaldt det blot om at have valgt det helt rigtige sted at sidde. Vi havde to kasser med numre, i den ene numrene på sæderækkerne og i den anden numrene på sæderne.

g Ungdomsfilmklub

Det var lidt ligesom banko, da det første rækkenummer blev trukket, blot med den sjove forskel, at hele rækken med "brikker" stod og hoppede og ventede spændt på, om det nu blev deres eller sidemandens sædenummer, der blev trukket. Vi havde filmplakater og kæmpe bægge med popcorn som præmier til de heldige.

Og så var vi klar til at se *Bølle Bob*. Inden sidste film trak vi vinderne af *Klatretæsen* konkurrencen. Her fik de dygtige og heldige vindere også filmplakater og kæmpepopcorn.

Da vi nu havde set to film med seje børn, der løser alvorlige problemer, mente vi, at det ville være godt med en helt anden type film. *Flugten fra hønsegården* var på programmet og også den film blev godt modtaget.

Efter ca. 6 timer med film, konkurrencer og sjov og ballade takkede vi børnene for en dejlig dag. Vi er ikke i tvivl om, at alle havde haft en sjov og anderledes filmoplevelse. Vi er heller ikke i tvivl om, at vi i Odsherred Børne- og Ungdomsfilmklub har startet en ny tradition.

Skulle der være en enkelt, der måske var knap så begejstret, må det være rengøringspersonalet. Selvom børnene var gode til at smide affaldet i skraldespanden, ja så var det ikke svært at se, at vi havde været i biografen i mange timer.

Tanker bag Mellemmaraton

Som udgangspunkt havde vi lyst til at prøve noget nyt for mellemgruppen i denne sæson, og vi må nok sige, at det greb om sig. Det første, vi gjorde, var at lave konkurrencer til filmene ved de almindelige forestillin-

ger, både til yngste, mellemste og ældste gruppe. Vi udleverede konkurrencesedler med spørgsmål til filmen, de skulle se, ved indgangen og udleverede så blyanter efter filmen. Så udfyldte børnene sedlerne og kom dem i konkurrencekasserne. Til den næste film trak vi tre vindere, der var

til stede i salen, de vandt alle filmplakater og kæmpe popcorn.

I Odsherred har vi i mange år haft den "rigtige" maraton for de unge, den hvor de ser 4 til 5 film på en nat. Så vi tænkte, at hvis vi kombinerer den "rigtige" maraton med fede kon-

kurrencer og krydrer den med en masse sjov og ballade, så har vi en vinder for den yngre gruppe 9 -12 år. Vi kan absolut anbefale Mellemmaraton til andre klubber.

Se billeder og video af arrangementet på www.børnebiografen.nu

Hilsen fra Sydafrika

Det er nu over tre måneder siden, at ungdomslederudvekslingen mellem Danmark og Sydafrika begyndte. I februar mødte vi - de tre danske ungdomsledere - for første gang de tre sydafrikanske ungdomsledere. Sammen tilbragte vi en måned i Danmark, før turen gik til Sydafrika, hvor vi i fem måneder skal hjælpe de unge ude i de forskellige regioner af Johannesburg med at etablere børne- og ungdomsfilmklubber.

Måned i Danmark blev brugt på at lære hinanden at kende og deltage i DUF's 2-ugers ungdomslederkursus. På kurset lærte vi alt fra projektudvikling, gruppedynamik, konfliktløsning til retorik og handlingsplanlægning. Kurset i sig selv var en helt fantastisk oplevelse, fordi vi var ungdomsledere fra vidt forskellige organisationer og lande (Jordan, Palæstina, Honduras, Mongoliet, Rwanda, Sydafrika og Danmark), der fandt sammen i det fælles mål at berige ungdommen verden over. Og i tilgift fik vi venner fra hele verdenen.

De 6 ungdomsledere (Siphokazi, Fredrik, Sizwe, Busi, Kia og Astrid)

Efter kurset var vi endnu mere spændte på og ivrige efter at komme til Sydafrika og for alvor begynde arbejdet. Vi var samtidig også blevet

mere bevidste om, at vi gik en stor udfordring i møde, og at de fem måneder i Sydafrika ikke ville forløbe uden forhindringer. Heldigvis følte vi os bedre rustet til at håndtere det hele efter at have deltaget i kurset og brugt tid sammen som gruppe.

Siden vi kom til Sydafrika i marts, er der sket en masse. Som forudsagt har det været en udfordring, men vi ser fremskridt hele tiden, og det får os til at holde gejsten oppe. Sydafrika er anderledes end Danmark på mange punkter, og alt tager længere tid i forhold til, hvad vi er vant til. Det har betydet, at vi har måttet øve os i at være tålmodige og acceptere, at uforudsigelighed er et nationalt kendetegn her, og intet går helt præcist, som vi forestiller os. Ikke desto mindre lykkes det meste alligevel - bare med en lille drejning.

Især i den sidste måned har vi set, at ting er lykket på trods af diverse forsinkelser og ændringer. I starten af maj havde vi en 4-dages workshop, som vi ungdomsledere stod i spidsen for. Deltagerne i workshoppen var unge fra de 9 filmklubber, som vi er ved at etablere. Samlet set fik de et indblik i filmvalg, filmintroduktion og -diskussion, projektmanagement, eventmanagement, struktur og procedure i en demokratisk organisation, kommunikation, markedsføring, målsætning og gruppedynamik. Omkring 43 unge deltog i workshoppen, hvilket var et godt stykke under vores oprindelige mål. Til gengæld var deltagerne engagerede, arbejdsomme og kreative, og vi har meget stor tiltro til dem og deres fremtidige arbejde med filmklubberne. Vi fik stor ros for de fire dage, og alt i alt var det den succesoplevelse, som vi efter de

Workshop-deltagerne præsenterer, hvad de har lært

første par udfordrende måneder havde længtes efter og håbet på.

Efter workshoppen fik de unge ude i de kommende filmklubber en masse hjemmearbejde. De skal samle nok frivillige til at danne en bestyrelse og samtidig finde potentielle medlemmer og lokaler for møder og filmvisninger. De sidste par uger har vi været ude til filmklubbernes møder, og det ser lovende ud. De er opsatte på at få projekterne op at stå, og vi kan mærke, at det gør en stor forskel, at vi denne gang er seks unge mennesker, der står til rådighed for at hjælpe dem og svare på alle deres spørgsmål (eller i hvert fald forsøge).

Udover arbejdet prøver vi at se så meget af Sydafrika som muligt. Vi har været på diverse museer, ude at van-

dre i en masse flot natur og på safari, hvor vi så elefanter, næsehorn, giraffer, en enkelt løve og en masse andet vildt. Vi har også været på besøg hos lokale og har haft mange Braais (den sydafrikanske version af barbecue).

Det er utrolig spændende og skægt at møde lokalbefolkningen ude i de fattige townships, hvor de bor som sild i en tønde, men alligevel altid byder os indenfor med åbne arme. Næste udflugt går til Durban, hvor der skulle være dejligt varmt i forhold til resten af landet. Det er jo vinter her i Sydafrika med frostgrader om natten.

Den næste store, arbejdsrelaterede begivenhed er de 9 filmklubbers egne filmvisninger. I løbet af juni og juli vil hver filmklub have én dag med

tre filmvisninger for tre forskellige aldersgrupper. Nogle af klubberne pønser også på at have filmrelaterede events. I Sydafrika er mange unge interesserede i teater, musik, dans og poesi, og vi prøver at inkorporere det i filmvisningerne for eksempel med et gennemgående tema for dagen.

Filmklubberne står selv for at arrangere deres egen filmvisning - vi transporterer blot vores "rullende biograf" med dvd-afspiller, projektor og lærred rundt til dem. Det bliver utroligt spændende at se, hvad de kommer frem til i de forskellige filmklubber og områder. Efter filmvisningerne håber vi, at filmklubberne har fået blod på tanden og er opsatte på at fortsætte med det samme engagement, som de har vist indtil videre.

Da det jo netop er et partnerskabsprojekt mellem Danmark og Sydafrika, er ideen, at hver klub skal have en venskabsklub i Danmark. Derfor leder vi efter 9 top-engagerede danske filmklubber, der kan agere mentorer, sparringspartnere og måske endda udvekslingspartnere i fremtiden.

Hvis I er sådan en filmklub, så send en mail til DaBUF sekretariatet og os på acdcfilmclubs@gmail.com.

Vi garanterer sjove og spændende oplevelser!

Cinema Booking & Administration System

Til hverdag omtalt som C-BAS eller dabufbio

Baggrunden for CBAS:

Odsherreds Børne & Ungdomsfilmklub er en ganske almindelig filmklub. Vores filmklub blev startet i 1967 på initiativ af den daværende biografdirektør Verner Toft Pedersen. I 1967 var der mere papirarbejde end computerteknologi. Computere var noget, der dengang var forbeholdt militæret til komplekse beregninger. Filmklubbens arbejdsgange er formentlig ændret mange gange gennem årens løb. Som med meget andet bliver småfejl lusket ud og en masse små forbedringer lagt ind i arbejdsgangene. I 2002 havde vi et fint fungerende system, det krævede blot en pokkers masse tid af klubbens kontaktpersoner. Kostbar tid som kunne bruges til andre aktiviteter.

Her er et kort opriids af opgaverne vedrørende tilmelding og betaling, samt medlemskort.

- Vi fik den lokale trykker til at lave vores folder som efterfølgende blev delt rundt på skolerne.
- Vi havde aftaler med skolelærerne om at tage imod tilmeldinger og penge.
- Vi indsamlede tilmeldinger på alle skolerne.
- Vi talte penge og antal medlemmer sammen, for hver enkelt skole.
- Vi var hver især i banken med en masse småpenge / indbetalinger fra hver skole.
- Formanden lavede opdeling af forestillinger. Lidt af et puslespil, da Odsherreds Børne & ungdomsfilmklub altid har haft kongstanke at "du går i biografen med dine klassekammerater"

- Vi skrev medlemskort. (vores klub har mellem 1200 og 2000 medlemmer, hver kontaktperson fra børnefilmklubben skrev sine egne medlemmer.) Jeg kan med god erfaring sige, at det tager en lille weekend at tælle, opdele og skrive en 2-300 medlemskort. Med menneskelig indblanden er der også grundlag for fejl. Jeg mindes stadig en lørdag formiddag, hvor en hel (læs min) skole udeblev fra den første forestilling med det resultat, at der blev dobbelt booking til den næste forestilling. Ærgerligt og ikke særlig professionelt.
- Vi opdeler medlemskort og deler ud på skolerne
- Kassereren havde sit hyr med indbetalinger som skulle afstemmes. Fx kunne vores børnehaver ikke tage imod kontanter, så her måtte forældrene lave en bankoverførsel. Der var mange indbetalinger at holde styr på.
- Regnskab samt medlemsbetaling til DaBUF.

Jeg ved ikke, hvor mange timer alle klubbens hjælpere har lagt samlet, men det er mange, rigtig mange.

Ideen:

Til daglig arbejdede jeg med vedligehold og optimering af maskiner til kabelproduktion. Umiddelbart er der slet ingen tråd mellem kabelproduktion og en filmklub. Jeg kunne dog se, at vi her havde en forening, som trængte til lidt optimering, en smule modernisering. Det, der fungerede godt i dag på papir skulle bare laves elektronisk. Har du et papirsystem der fungerer, kan det altid konverte-

res. Tanken om optimering af arbejdsgange i filmklubben resulterede i med et møde hos www.softinventor.com CBAS var i gang.

Som noget nyt måtte vi dog have en betalingsaftale, så der kunne betales med dankort. DaBUF blev kontaktet, og de var med på ideen. DaBUFs bestyrelse kunne klart se, at dette tiltag ville være en fordel for alle landets klubber. Indbetalingerne går direkte til DaBUF, medlemsregistreringen sker af sig selv, DaBUF skal kun overføre et beløb tilbage til klubben og et til Softinventor.

Det, at indbetalingen tilgår en konto hos DaBUF, var et vigtigt punkt for os. Vi har set på andre systemer, men her blev indbetalingerne sat ind på softwareejerens konto, for senere at blive overført til os. Tænk, hvis det skete, at vi mistede et års medlemsindskud af en eller anden grund. At indbetalingerne går direkte til DaBUF er en perfekt løsning for os, vi er 100% trygge.

Odsherreds Børne & Ungdomsfilmklub anno 2012:

Som sådan er det jo gratis for klubberne at bruge, okay, medlemmet be-

taler en femmer + moms ekstra. Men bemærk lige hvad Odsherreds filmklub har fået for den femmer, arbejdsgange er nu ændret til dette her:

- Vi får stadig den lokale trykker til at lave vores foldere som deles rundt på skolerne.
- 1 person trækker data fra CBAS til et regneark som mailer til trykkeren. 100% færdige medlemskort modtages. Alt er påtrykt.
- Vi opdeler medlemskortene og deler ud på skolerne.
- Kassereren har oversigt i CBAS over antal medlemmer. Medlemsbetalingen til DaBUF sker automatisk, da modregning foregår før overførsel til klubben.

Der er stadig små 10 – 15 % (antallet er faldende), der ikke betaler via www.dabufbio.dk/odsherred og disse tages ind manuelt, som kontant

Steen Kristiansen

betaling. Pengene bliver hos klubben, men de "manuelle medlemmer" medregnes og DaBUF kontingent afregnes stadig korrekt. Der er altså 100 % styr på medlemmerne. Med de krav, der stilles fra DUF, er det rart, at der her er styr på alle medlemmer.

Funktioner:

CBAS kan automatisk fordele medlemmerne i biografsalen efter en sorteringsnøgle. Du kan få sorteret medlemmerne efter skole, klasse og selv "en ønsket sidekammerat" kan vælges. Hvis jeg nu ønskede at sidde sammen med min ven fra en anden skole, skrev jeg måske "Nicolai" på fra x skole. Men den rigtige kammerat hedder "Nikolaj" Det går normalt slet ikke, da en normal sammenligning ville fejle her. Det klarer CBAS bare, softwaren sammenligner lydene i ordet og finder formentlig den rigtige Nikolaj til mig. Smart tænkt Softinventor, rigtig smart.

Du kan også vælge ikke at bruge funktionen med fordeling i biograf-salen og blot trække data over i et excel regneark.

Du er nødt til at se det selv for at se alle de muligheder, der er.

Fx hvis vores maraton nat ikke er udsolgt, så holder vi den online til-melding åben, lige til 1 time inden vi starter i biografen.

Du bestemmer altså helt selv, hvordan du vil bruge værktøjet. Hovedpointen er, at en masse sker helt af sig selv. Medlemmerne indtaster jo selv alle oplysningerne. Klubben får frigjort kontaktpersonerne/bestyrelsen til nye aktiviteter, som kan gøre filmklubben sjovere og mere aktiv.

Filmklubbens kontaktpersoner/bestyrelse er utrolig glade for dette hjælpeværktøj. Det er blevet så nemt at være kontaktperson i vores filmklub, de får jo et færdigtrykt medlemskort i

hånden, som skal deles ud på skolerne. Jeg ved, vi med sikkerhed aldrig går retur til den manuelle metode. Med den frigjorte arbejdsstyrke er der jo nu grundlag/plads til nye tiltag.

Som noget nyt i år har vi lavet et minimaraton for den mellemste gruppe, fra kl 11:00 til kl 16:30 med pølse-vogn osv.

Det var bare godt. Andre har startet konkurrencer op, lavet spørgsmål vedr. de film, vi viser for tre af vores grupper. Vinderopråbning og små præmier. Det er et hit, ungerne elsker det. Jeg mener allerede at kunne se, at der i vores filmklub er blevet mere overskud.

En opfordring til jer andre klubber, få brugt jeres tid der, hvor det giver mening.

Konklusion:

Jeg kan endnu engang kun opfordre alle til at teste softwaren, gratis og nemt.

Ring/skriv til www.softinventor.com og kom i gang. Din klub kan derved

teste alle funktioner i CBAS, eneste forskel er, at din klub er i "demo mode" Dvs. ingen andre kan se dine data om klubben. Har softwaren ingen interesse, så sletter Softinventor blot jeres demo klub.

Vælger I derimod at fortsætte, så tror jeg faktisk, I allerede har oprettet alle jeres data under demo legen. Hvem gider lege i "demo mode" uden det skal ligne en rigtig filmklub. Derfor kan Softinventor formentlig stort set bare sætte jeres klub til "live mode", hvis I skulle ønske dette.

Husk, det koster ikke noget at teste.

Faktisk burde jeg nævne noget negativt, hvis mit indlæg her skal være troværdigt. Tro det eller ej, jeg kan faktisk kun komme på én ting som

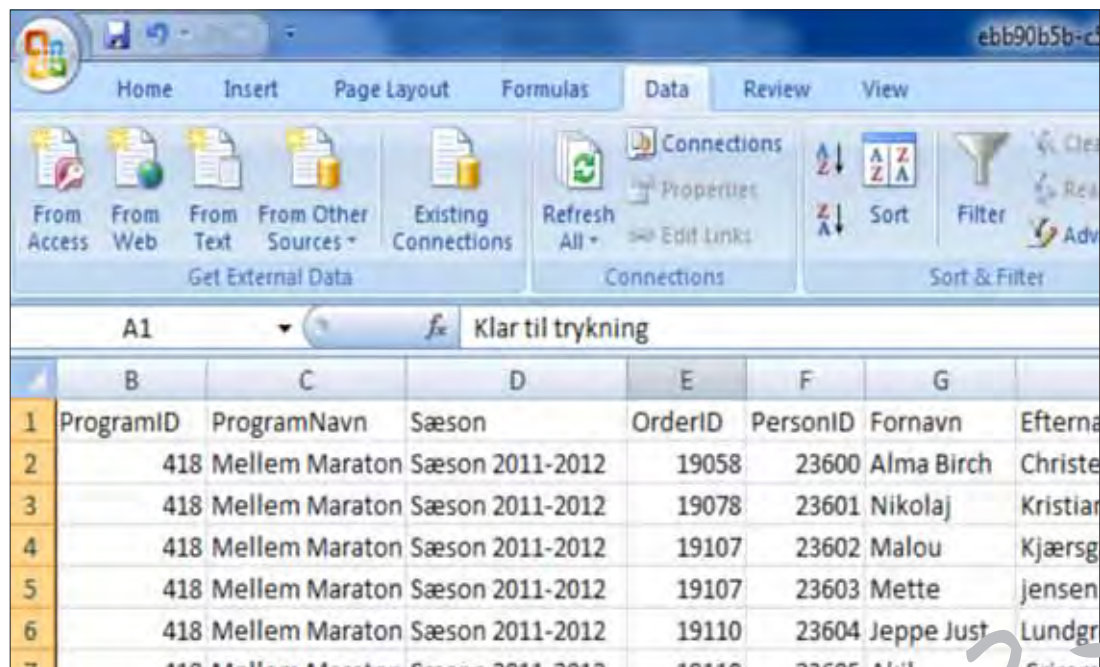
ikke tilfredsstiller os. SMS til medlemmerne før filmforestilling. Men her ved jeg at Softinventor arbejder på sagen. Et ønske er ved at blive opfyldt :-)

Som en rigtig god pointe fortæller Softinventor.com, at de løbende vil forsøge at programmere de ønsker klubberne har. De kan ikke garantere at kunne honorere alle ideer/ønsker, men de ser seriøst på henvendelser fra os alle. Alle landets filmklubber kan derved hjælpe hinanden til at få det perfekte hjælperedskab for filmklubberne. Jo flere vi er med på vognen, jo bedre bliver softwaren.

Softinventor er yderst lydhøre for input fra brugernes side, det er jo deres vej til udbredelse af softwaren. Lidt en win-win for alle.

17 Odsherreds Børne & Ungdomsfilmklub			
#Film	Unikke	DABUFMedl	
1405	1356	335	1021
		Over30	Under30

Optælling af medlemmer, ingen dobbelt betaling af et medlem der har købt fx film-pakke + et maraton, kun et DaBUF kontingent.

	B	C	D	E	F	G	
1	ProgramID	ProgramNavn	Sæson	OrderID	PersonID	Fornavn	Efternavn
2	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19058	23600	Alma Birch	Christe
3	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19078	23601	Nikolaj	Kristian
4	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19107	23602	Malou	Kjærsg
5	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19107	23603	Mette	Jensen
6	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19110	23604	Jeppe Just	Lundgr
7	418	Mellem Maraton	Sæson 2011-2012	19110	23605	Alki	Seisaw

Excel filer med oplysninger. Du har helt styr på dine medlemmer og kan nemt lave lister med tlf., mail, medlemmer osv.

Kaos og store besparelser

I BUF Gentofte har vi tidligere brugt BilletNet til at sælge vores medlemskaber, og der skulle børnene betale 20 kr. i gebyr. Det syntes vi, blev en væsentlig forhøjelse af den samlede pris, da vi tog 100 kr. for medlemskabet. Da vi læste om CBAS, hvor der kun skulle betales ca. 5 kr. i gebyr pr billet, lød det derfor rigtig tiltalende. Vi valgte ikke at sætte prisen ned, og da vi har ca. 2.200 medlemmer, blev det en ekstra indtjening på ca. 33.000. Det gør, at vi nu har en pæn reserve og skal til at finde ud af, hvad vi skal bruge pengene til. Vi har blandt andet overvejet flere film, særarrangementer eller nye "uniformer" til vores frivillige hjælpere.

En anden fordel, vi fik ved at vælge CBAS, var den automatiske indberetning til DaBUF af vores medlemstal. Dette var specielt interessant, da vi havde haft en større udskiftning i bestyrelsen, og vidensoverdragelsen af alle de administrative opgaver havde været lidt mangelfuld – men nu behøvede vi ikke at bekymre os om at få indberettet korrekt.

I CBAS fik vi direkte adgang til databasen over tilmeldte, således at vi nemt kunne følge med i, hvor mange der var tilmeldt. Da vi også selv taster data ind om film og forestillinger, har vi styr på hvilke informationer, der bliver præsenteret for vores medlemmer. Det gør det meget nemmere at besvare henvendelser.

En sidste fordel er, at linket til CBAS ligger på vores hjemmeside. Derved sikrer vi os, at medlemmerne kommer derind, og vi har derfor mulighed for at videregive informationer. Håbet er så, at forældrene kigger sig lidt mere omkring på hjemmesiden,

og selv kan finde svar på nogle af de spørgsmål, der måtte opstå.

Jeg skrev en deltagerliste ud til fritidsordningen på mit barns skole, og det var de meget glade for, da de så fik et overblik over, hvilke dage der ville være halvtømt for børn, fordi de alle var i biografen.

Det har dog ikke været fryd og gammen det hele. Vi må nok indrømme, at det havde givet mindre arbejde, hvis vi var fortsat med BilletNet, og sat os ind i, hvordan man indberetter til DaBUF.

Jeg vil kort fortælle lidt om de udfordringer, vi har haft.

For to år siden brugte vi CBAS for første gang. I Gentofte er vi i den heldejlige situation, at vores medlemskaber bliver revet væk, og forældrene skal være hurtige på tasterne for at sikre, at deres børn bliver meldt ind, inden alt er optaget. Dette gør, at når vi åbner for salget kl. 07.00 en mandag morgen, sidder forældrene parat ved computeren. Vi fik således udsolgt til vores fredagsforestilling med 290 pladser i løbet af en halv time.

Da vi fik solgt ca. 1000 medlemskaber på 1 time kunne systemet ikke følge med – der var en fejl, der kun opstod, når to medlemmer købte billet næsten samtidigt. Fejlen er løst nu, men det gjorde, at nogle børn fik en kvittering for et andet barn. Nogle forældre opdagede ikke, at der stod et andet barns navn, men bare at de var tilmeldt til en anden dag end forventet. Forældrene har mulighed for at ændre i den valgte af dag via et link i den tilsendte kvittering (hvis der stadig er plads på den dag, de ønsker at flytte til, og det er jo ganske praktisk), og det gjorde de så. MEN nu var det pludselig ikke deres eget barn de ændrede dag for, men det barn hvis kvittering de havde fået. Kaos!

Ved hjælp af Softinventor, som har udviklet programmet, fik vi en liste over alle dem, der havde flyttet deres børn, således at vi kunne følge op på, om det var sket som ønsket.

Da alle var indmeldt, tog det meget lang tid at søge i databasen, fordi vi har så mange medlemmer. Vi endte med at trække alle oplysningerne om børnene ud i et regneark og bruge det, når vi havde brug for at lave op-

slag på enkelte tilmeldinger eller få et overblik over, hvilke børn var tilmeldt hvilke dage. Dette problem er også løst nu.

Vi oplevede også nogle enkelte tilfælde af dobbeltbookinger, hvor det samme barn var tilmeldt to gange, men kun havde betalt for den ene tilmelding. Også her fik vi stor hjælp af Softinventor med fejlrettelser.

Derudover havde vi en del ændringsønsker med mindre kritiske ting. Rigtig mange af ønskerne er blevet rettet i systemet, og flere af dem meget hurtigt, således at uklarheder blev korrigeret fra dag til dag.

I sidste sæson brugte vi CBAS igen, og havde fået lovning på, at det kritiske problem med de fejlsendte kvitteringer var rettet, og den fejl oplevede vi da heller ikke igen. Vi tænkte derfor, at nu måtte det blive lettere for os denne gang.

MEN vi tog en ny funktion i brug, som kom til at volde os rigtig meget besvær. I år havde biografen forlangt, at børnene skulle have faste pladser. I CBAS er der mulighed for at indtaste to personer, man gerne vil sidde ved siden af. Så prøver systemet så godt som muligt at fordele børnene i salen, så de primært sidder ved siden af en af dem, de har ønsket, og ellers sidder ved siden af en fra deres klasse. Det gav os uventet meget arbejde – bl.a. fordi nogle forældre skrev de forkerte navne på ved tilmeldingen, og da de opdagede det, kunne de ikke selv ændre det, men måtte i stedet bede os om at rette det direkte i systemet. Vi har derfor bedt om, at medlemmerne selv skal kunne rette sidekammerater, og Softinventor lo-

ver, at det kommer med i næste version.

Da vi så bad om at få børnene placeret, oplevede vi store problemer. Der var forestillinger, hvor CBAS slet ikke kunne fordele børnene, der var forestillinger, hvor klassekammerater var blevet delt, så nogle sad alene, og genkendelsen af de indtastede venner var til tider meget dårlig og direkte forkert. Vi har derfor brugt flere aftener til sent på natten på at omfordele børnene så godt vi kunne. Derudover oplevede vi, at vi ikke kunne trække oplysninger ud i et regneark - der manglede simpelthen halvdelen af børnene. Softinventor fik rettet op i det mest kritiske i løbet af nogle få dage, men det var lidt mere nervepirrende end ønsket, da vi først opdagede problemerne et par dage inden vi skulle sende medlemskortene ud.

Jeg var meget glad for, at jeg har en mand, der er IT konsulent, således at han kunne lave sit eget lille program, der kunne afhjælpe nogle af de udfordringer, vi havde, og samtidig fortælle Softinventor relativt præcist, hvor i CBAS problemerne lå og endda komme med løsningsforslag.

Alt i alt har CBAS har rigtig mange kvaliteter, og når det nu er blevet modnet igennem et par sæsoner, er de værste fejl forhåbentlig fjernet. Vi vil dog ikke anbefale store klubber at bruge funktionen med fordeling af pladser, før der er kommet en ny version af CBAS, hvor dette er virkeligt godt gennemtestet. I næste sæson er vi rykket til en ny biograf, hvor der ikke er krav om faste pladser, så vi kan nøjes med den mere simple brug af systemet, så vi vil også bruge CBAS i næste sæson. Vi har jo også fået mange af vores ønsker opfyldt, så vi håber og krydser fingre for, at alt kører gnidningsløst til september.

Helle Harremoes

Om tilmelding via CBAS/dabufbio

Vi havde i Frederikssund Børnefilmklub tidligere haft tilmelding i biografen på en bestemt dag, men det var ofte et rent kaos, hvorefter oplysningerne på tilmeldingssedlerne skulle skrives ind i et kartotek.

Da vi gik over til tilmelding via nettet, brugte vi (min kone og jeg) rigtig meget tid med at modtage e-mails som indmeldinger med oplysningerne om navn osv., hvorefter vi så kunne lave vores kartotek. Disse e-mails besvarede vi med oplysninger om hvor og hvordan, der skulle indbetales for medlemskabet (så vi kunne se, hvem, der havde betalt), og så brug-

te vi igen meget tid på at kontrollere, om der nu også blev betalt, og da tilmeldingstiden var gået, måtte jeg gerne sende ca. 75 "rykkere" til folk, der ikke havde betalt!

Da vi havde "kørt" med det i 2 år gik vi over til tilmelding via CBAS (DABUF-bio).

Vi fik en fin, venlig og god hjælp med at oprette denne form for tilmelding (også med en prøveperiode, så vi kunne se, hvordan det virkede).

Så nu bliver vores kommende medlemmer via vores hjemmeside auto-

matisk "sent til" tilmeldingssiden på CBAS, hvor de giver alle oplysninger om navn, skole osv., hvorefter de kan betale via betalingskort.

Vi sparer en masse tid, og vi kan hurtigt oprette vores medlemskartotek ved kopiering af alle oplysningerne, som ligger hos CBAS.

De 6 kr. incl. moms pr. medlem er en rigtig god investering (i hvert fald for vores klub med ca. 750 medlemmer).

*Jørgen Wagner
Frederikssund Filmklub
for Børn og Unge*

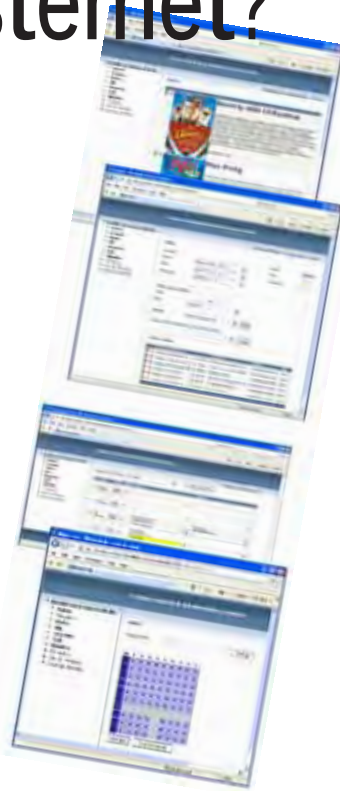
Hvorfor valgte vi CBAS systemet?

Vores manuelle håndtering af tilmeldinger blev for stor en gene både for os selv og for forældrene. Med CBAS kan forældre i ro og mag på et selvvalgt tidspunkt tilmelde deres børn til Filmklubben. Vi kan følge slagets gang fra enhver Pc, og når tiden kommer til udskrivning af medlemskort, trykker vi på et par knapper, og ud kommer kortene, som vi dog stadig selv laminierer. Når al tilmelding er slut, udskrives en rapport, som detaljeret fortæller, hvor mange der har tilmeldt sig på de forskellige hold, og om medlemmet er under eller over 30 år. Faktisk er det et nemt job at være kasserer i vores forening. Der er kun et bilag med afregning af årets

tilmeldinger. Der er også statistik i systemet. Hvilke skoler kommer børnene fra, og hvilket klassetrin.

Synes I, håndteringen af tilmeldinger kan virke uoverskuelige – **TILMELD jer til CBAS Systemet.**

*Glostrup Filmklub for Børn og Unge
Irene Klitbo - Formand*

Om vores brug af dabufbio

Viborg Børne- og Ungdomsfilmklub har netop haft den første sæson med online-tilmelding. Så vores erfaringer er sparsomme og præget af en opstartsfasen.

De første seks sæsoner er medlemskortene blevet solgt ved personligt fremmøde over tre lørdage, som fordeltes blandt bestyrelsen, på Viborg Børnebibliotek. En form, vi rigtig godt kan lide, idet medlemskortet skrives på stedet, betalingen er kontant, tilmeldingsblanketten sættes i karto-tek og alt stemmer. Desuden får vi snakket med mange børn og forældre og er måske heldige at "kapre" en ny til bestyrelsen eller hjælpere generelt.

Forrige år snakkede vi om at lave online-tilmelding. Netbanking er alle

vegne og desuden gik overvejsen på, om vores medlemstal ville stige, hvis man kunne blive medlem hjemmefra. Men det blev altså først et år senere, vi kom med.

På landsseminaret i Silkeborg deltog et par stykker af os i CBAS' workshop. Et af de spørgsmål, der optog os mest, var muligheden for at kunne lave en "flettefil", så alle medlemskort kunne printes ud på en gang og ikke skulle håndskrives efterfølgende. Så kunne bestyrelsen også få det nemt ved indførelse af systemet, men denne mulighed forelå ifølge CBAS desværre ikke endnu.

Trods det valgte vi at tilmelde os dabufbio, men samtidig bibeholdt vi en enkelt salgslørdag på biblioteket. Vores medlemstal steg med ca. 80

medlemmer til 628 medlemmer, heraf benyttede ca. 73 % online-tilmelding, de resterende 27 % (170 kontantbetalere) tastede vi selv ind i systemet, så vi kunne trække de præcise medlemstal i de forskellige grupper ud. Denne gruppe tæller også med, når der afregnes gebyrer til CBAS, selvom der ingen transaktionsomkostninger er. Om stigningen i medlemstal skyldtes den nye tilmeldingsform eller et godt filmprogram, er ikke til at sige. Men sikke et arbejde de, der havde påtaget sig opgaven med at skrive alle medlemskortene, havde. De ønsker sig rigtig meget muligheden for en "flettefil" i den kommende sæson.

Serviceniveauet hos CBAS har været højt i opstartsfasen. Vores administra-

tor af systemet har fået hurtigt svar på alle sine henvendelser, og fejl i systemet er blevet rettet løbende, som brugerne har indrapporteret dem.

Vi nåede ikke at få sat programmet op til at registrere, hvor medlemmerne kom fra - skoler, klasser, byer - o.a. Det skal med i den kommende sæson, så vi forhåbentlig kan bruge al den statistik, som kan hentes ud af systemet, til noget konstruktivt. Tror dog stadig vi laver en enkelt salgslørdag på biblioteket - for dem, der foretrækker det og for nærværets skyld.

*På Viborg Børnefilmklub's vegne
Pia*

'Tak' er kun et fattigt ord ...

Så er der i en skrivende stund allerede gået halvanden måned siden det 60. landsseminar i Svendborg – det er ikke til at forstå, hvor tiden bliver af! Én ting har dog undret mig – tomheden i min indbakke... Før landsseminaret tikkede der nemt 5-7 mails ind hver dag, og der var aldrig tvivl om, hvornår sekretariatet havde åbnet igen efter en kortere eller længere ferie, for så var der virkelig run på. Man lærer heldigvis hurtigt, hvilket hierarkisk system mailene kan deles op i – nogle skal læses og besvares pronto, mens andre blot er oplysende og informerende, og dem kan man jo så læse, når der er tid og overskud – det kan ikke afvises, at der stadig ligger en enkelt eller to af sidstnævnte kategori, der afventer min opmærksomhed. Måske der alligevel er noget med ordsproget ude af øje – ude af sind, men i mit tilfælde må det udelukkende tilskrives det praktiske som f.eks. læsning af mails osv.. For den energi man får med hjem fra et landsseminar eller andre arrangementer i filmklubregi er enestående. Det frivillige engagement, som alle i filmklubfolk lægger for dagen, og som man virkelig mærker, når vi er samlet, vidner om, at filmklubberne styres af folk med initi-

ativ, kappestrid og virkelyst, for nu at citere Røde og Jørgen Varnæs fra Matador. Det er ikke noget man i samme grad støder på i arbejdslivet eller som studerende (i hvert fald ikke de steder, jeg kommer) og det er netop det, der gør filmklubarbejdet til noget særligt. Jeg ved stadig ikke helt, hvordan jeg fremover skal undvære den vanlige dosis af initiativ, kappestrid og virkelyst. Initiativet og virkelysten, synes jeg, skinnede virkelig igennem i de af Jan Helmer-Petersens workshops jeg deltog i. Det var så berigende at opleve, hvordan både de unge og dem over 30 levede sig ind i workshopsene og deres opgaver. Der blev tænkt ud af boksen, der blev sparret, delt initiativer, men mest af alt blev der løftet i flok, og der herskede en bred indforståethed om filmklubbens fremtidige virke – på trods af konstant øget pres og begrænsninger fra omverdenen dels pga. digitaliseringen og den korte tid filmene er tilgængelige. Men der skal noget mere en sådanne 'småforhindringer' til at slå en DaBUF'er ud af kurs og fratage ham/hende sit initiativ og sin virkelyst for fortsat at give børn og unge de bedste muligheder for de bedste filmoplevelser i filmklubregi.

Jeg glæder mig til at vende tilbage til DaBUF engang i fremtiden, og jeg er helt sikker på, at I fortsat vil værne om og videreudvikle filmklubberne rundt omkring i det ganske danske land! Det arbejde I lægger for dagen, synes jeg er uvurderligt – så klap gerne jer selv og hinanden på skuldrene.

På rigtig glædeligt gensyn og TAK for al jeres initiativ, kappestrid og virkelyst!

Karen Damm Obel

DaBUFs bestyrelse

Tina Just Hahn (formand)
Mobil DaBUF: 2523 4170
E-mail: formand@dabuf.dk

Kim Bruun (Næstformand)
Mobil: 2517 8367
E-mail: kim.bruun@skolekom.dk

Lars Steinbach (Kasserer)
Mobil: 2344 8899
E-mail: kasserer@dabuf.dk

Flemming Riedel
Mobil: 60716368
E-mail: flemming_riedel@hotmail.com

Marc Honoré (Ung.suppleant)
Mobil: 3070 3188
E-mail: honoremarc@gmail.com

Stine Nielsen (Ung.medlem)

Mathilde Fruergaard
Mobil: 2859 1385
E-mail: mafruergaard@gmail.com

Tone Mygind Rostbøll
Privat: 61463918
E-mail: tone@tone-film.dk

Susanne Rørvig
Mobil: 2733 1878
E-mail: rorvigsalling@c.dk

Mads Würtz Gammelmark

En del af filmskatten...? Palle alene i verden

Sidst jeg så *Palle alene i verden* var som forberedelse til et filmgennemsyn. Vi skulle vise nogle af disse putte-film – korte film med en ikke alt for avanceret handling. Film, små putter forventes at kunne følge med i. Forberedelsen gik på, at jeg skulle se disse film og give et besyv med i forhold til hvad vi skulle vise og eventuelt sige om filmene.

Som det altid er med den slags, sad jeg med det aftenen før. Altså en fredag aften. I sofaen. Børnene var hhv. knap teenagere og kun lige teenager, og de syntes stadig det var lidt hyggeligt at sidde sammen med mig og se de mere eller mindre lødige film, jeg kunne (og kan) finde på at divertere dem med.

Nå, her sad vi så. Fredag aften i sofaen med film, jeg ikke kan huske titlerne på. En af grundene til, at jeg ikke husker dem, er, at jeg temmelig hurtigt faldt i søvn over de let naive fortællinger om æg og egern og hvad der ellers var i filmene. Ungerne morede sig kosteligt over at undersøge antallet af oliven, de kunne proppe i mine næsebor, uden jeg ophørte med at snorke.

Men på et tidspunkt begyndte de at koncentrere sig om skærmen, og mirakuløst nok lykkedes det mig at forvinde søvnen (og min forundring over alle de oliven, jeg havde skrabt til mig, mens vi så de første korte film). Sagen var den, at *Palle alene i verden*

tonede frem. Børnene blev helt nostalgiske over alle de gange, de havde set filmen, og jeg blev nysgerrig efter dens holdbarhed.

Og lad mig bare afsløre det: Børnene bevarede koncentrationen og jeg bevarede bevidstheden. Begge dele kan undre. Til dels med tanke på, at vi alle havde set den *virkelig* mange gange, til dels fordi den jo *er* ret gammel og (lad os nu være ærlige) en smule naiv i sit filmsprog og ikke mindst i sine 'effekter'.

Filmen er som bekendt fra 1949, instrueret af Astrid Henning-Jensen og med på listen over Verdens Bedste Børnefilm.

Historien om Palle, som vågner en morgen og opdager, at han er alene i verdenen, rammer til stadighed noget i os alle. Hvor ville det være skønt at have hele København som sin private legeplads, og hvor ville det være en befrielse at slippe for alle de andre mennesker og deres krav og deres kroppe og deres dårlige ånde. Men hvor ville det også være tomt uden nogen at dele sine oplevelser med. Alle, som har prøvet at sidde alene i en biograf, ved, hvad jeg taler om: Det er helt særligt at have en hel biograf for sig selv. Tænk, at denne film bliver vist kun for mig. Men hvor er det også bare en flad fornemmelse at træde missende ud i lyset (det er som

regel om dagen, man kan være heldig at have en hel biograf for sig selv), og ikke have nogen at dele sin oplevelse med. Og således bliver man mindet om, hver gang man får muligheden for at se *Palle alene i verden*, at det er fint at have sig selv og sin verden for sig selv. Men det er endnu bedre at have den sammen med nogle, man kan dele den med.

Så til trods for, at *Palle alene i verden* er naiv, i sort-hvid og lettere primitiv har den sin plads højt på listen over Verdens Bedste Børnefilm. Den formidler en følelse ethvert barn kender; de bedste oplevelser er dem, man deler med andre.

Kim Bruun

